

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVAȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVAȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 573

vineri 22 iulie 1960

12 pagini 25 bani

Zile de vacanță

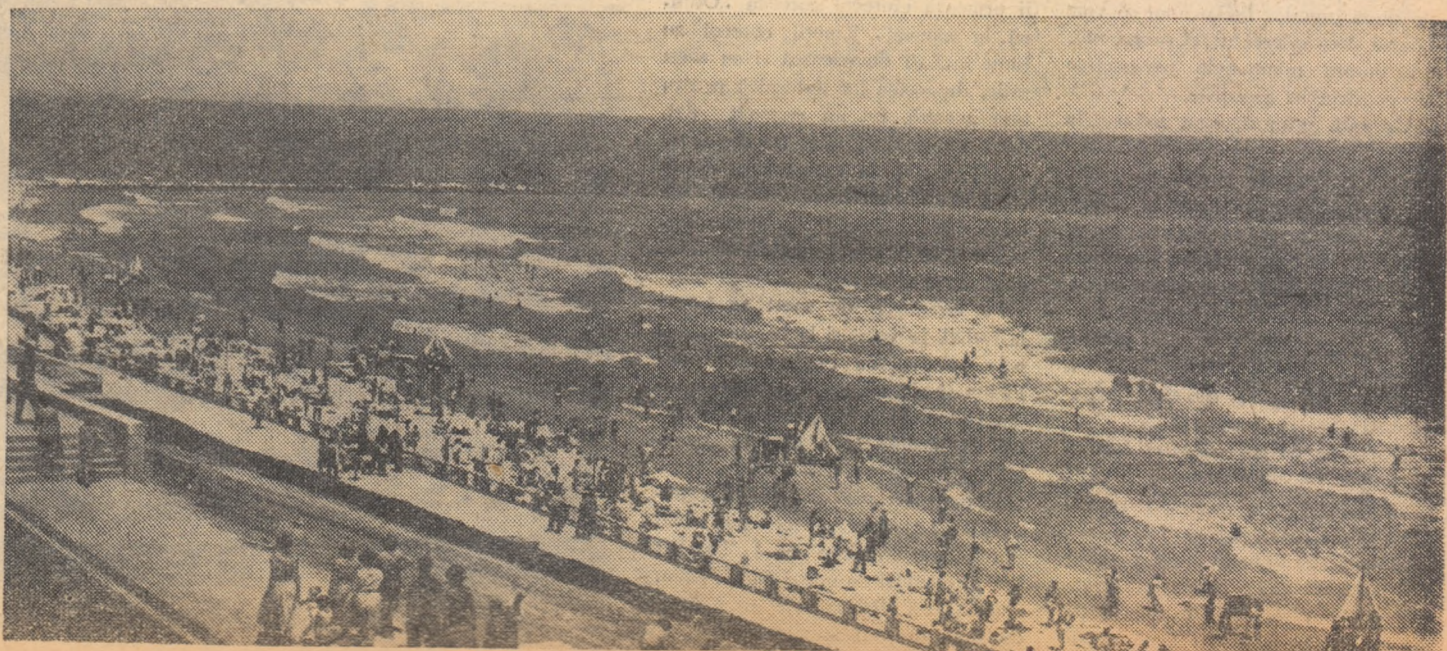
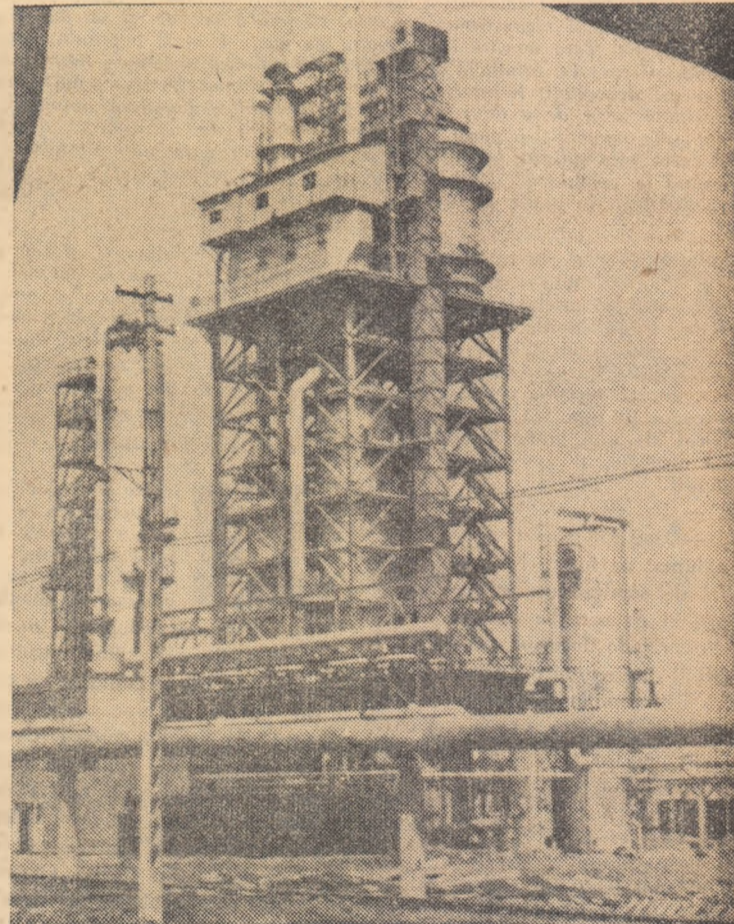
Numeroase grupuri de oameni ai școlii, mulți dintre ei însoțiți și de elevi, sosesc în fiecare zi în București pentru a cunoaște cu propriii lor ochi uimitoarele transformări ale Capitalei patriei noastre (fotografia din stînga, sus).

„Spic cu spic, patriei snop!” Pionierii din Livezea așteaptă nerăbdători să treacă combina pentru a culege fiecare spic de griu rămas în urma ei (fotografia din dreapta, sus).

Bibliotecile stațiilor noastre balneare, aprovizionate continuu cu ultimele noutăți literare, sînt vizitate cu asiduitate de oamenii școlii aflați la odihnă (fotografia din stînga, mijloc). Iar excursiile ocupă ca întotdeauna un loc de frunte printre desfășurările zilelor de vacanță (fotografia din stînga, jos).

Ce bogăție de noi cunoștințe și ce minunat prilej de patriotică însușețire oferă vizitarea noilor obiective industriale apărute recent pe harta țării, asemeni stației de fracționare a gazelor de la rașinăria din Onești (pe care o înșăfășează fotografia noastră din dreapta, mijloc).

Iată, în sfîrșit, unul dintre cele mai încîntătoare locuri pentru petrecerea vacanței, unde au fost trimiși anul acesta, alături de alte mii de oameni ai muncii, sute de pedagogi: litoralul Mării Negre (fotografia din stînga, jos).

Elezii coreeni care au învățat în țara noastră se întorc în patrie

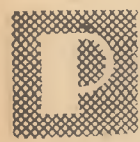
Dans popular românesc interpretat de elevi coreeni.

Prietenie trainică

A trecut aproape nouă ani de când poporul din „Țara dinimilor liniștite” a avut de înfruntat crunta urgie a războiului dezlănțuit de imperialiști și slugile lor. Bombele barbare ale secolului nostru au prefăcut în ruine și scrum mij de așezări, zeci de orașe înfloritoare, măturii ale unei milenare culturi, au adus urgie și lacrimi în zeci de mii de familii. Atunci, în acele clipe grele, poporul coreean a simțit sprijinul frățesc al tuturor popoarelor din țările socialiste. Mii de copii coreeni orfani au găsit în țările prietene un nou cămin, în care, înconjuțați cu toată dragostea, au fost ajutați să-și însușească tainele culturii și științei, să devină oameni adevărați. În căldura cu care a înconjurat poporul nostru sutele de copii coreeni crescuți și educați la noi în țară s-au contopit sentimentele de dragoste, internaționaliste care ne leagă de poporul coreean.

Agresorii americani și slugile lor din Coreea de Sud n-au izbutit să frângă dirzenia poporului coreean, să înăbușe flacăra revoluției socialiste. În anii care au trecut de la încheierea armistițiului în Coreea, poporul Republicii Populare Democratice Coreene a izbutit să vindece rănile pricinuite de război, să-și reconstruiască patria, să refacă orașele și satele, uzinele și căminele. Țara noastră este mândră că poate înapoia poporului coreean copii pe care i-a primit în anii urgiei războiului, astăzi tineri harnici, multilateral dezvoltăți. Reîntorși în țara lor natală, acești tineri nu vor uita niciodată „cea de a doua patrie a lor, Republica Populară Română”, nu vor uita oamenii, poporul care i-a înconjurat cu neîmurmurată dragoste. Aceasta este adinca semnificație a festivităților care s-au desfășurat de curând la colonia de copii coreeni din Picișa, raionul Hațeg, cu prilejul reîntoarcerii în patrie a copiilor din această colonie.

Devestește Kim Ka Bun, tinăra coreeană, prietenei ei. Felicia Reiff, fiică de miner din Lupeni.

— Vezi tu, Felicia, istoria noastră vorbește despre viteazul Ri Sun Sin, luptător neînfricat al cărui nume îi înspăimînta pe dușmani, pe cotropitori și trădători.

— La fel ca și Ștefan cel Mare...
— Da, da. Numaj că Ri Sun Sin a luptat pe mare. El construieste un fel de corabie care mergea pe sub apă și cu care se apropia nevăzută de corăbiile dușmane. Aprinzându-le. Mulți dintre eroii războiului împotriva cotropitorilor americani au fost comparați pentru vitejia lor cu Ri Sun Sin. Un asemenea erou a fost maiorul Kim Kun Ok, care cu trei bărci rapide a scufundat o mulțime de vase ale americanilor, răzbuindu-moartea părinților noștri.

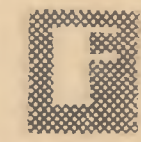
Chipul fetei din Coreea se întuneacă de valul amintirilor dureroase. Felicia își cuprinde strâns prietena pe după umeri... Incep apoi să vorbească despre prezent și despre viitor, despre minunatele perspective ale construcției socialiste.

Grupuri, grupuri, s-au strâns la sfat prietenii — elevii coreeni din colonia școlară de la Picișa și elevii români din taberele de la Hațeg, de la Săcel, de la Sarmisegetuza care au venit să petreacă împreună cu tinerii de la Picișa aceste minunate zile închinată prieteniei.

Avântate visuri tinerești, planuri de viitor, amintiri și impresii ce vor rămâne nerterse se deapănă pretutindeni...

Discuțiile despre viitoarea profesie sînt la loc de cinste mai în toate grupurile. Viitorii strungari și viitoarele țesătoare, agronomii și medicii de mîine, inginerii și profesorii caută să dovedească temeinicia cunoștințelor pe care și le-au însușit în școală. E o mică olimpiadă

în care întrebările și răspunsurile de chimie și fizică se încruciează cu cele de matematică și științele naturale. Căci ori care ar fi meseria pentru care se pregătește unul sau altul dintre copiii români sau coreeni, fiecare din ei dorește să fie un constructor de nădejde al socialismului și comunismului.

Fiecare colț al coloniei intruchipează o imagine a minunatei prietenii care leagă pe elevii români de cei coreeni, o imagine a prieteniei între popoarele romin și coreean. Pe scena din centrul taberei se succed, întimpinate cu nesfârșite aplauze, echipe de dansuri și coruri ale copiilor coreeni și români. Dansului popular românesc interpretat de pionierii din tabăra de la Săcel îi urmează gingașul balet coreean „Evantaiul”, interpretat de fetele coloniei din Picișa. Cîntecului „Măreț pămînt al patriei iubite”, intonat de corul taberei de la Hațeg, îi urmează cîntecul coreean „Odihnă la muncă”. Tinerii coreeni au ținut însă să dovedească și cu acest prilej dragostea lor puternică pentru țara noastră. La un moment dat, dacă nu te-ai fi uitat pe scenă nu ți-ai fi putut da seama care dintre elevii cîntă, căci corul coloniei de elevi coreeni cînta în românește cîntecul „Te iubim tinerețe” și „Azi e zi de sărbătoare”.

Pe terenurile de sport se întrec la fotbal, la volei și la baschet echipele coloniei de copii coreeni din Picișa și ale taberei de copii români din Hațeg. În special meciul de fotbal dă naștere la o dispută deosebit de însuflețită. Pe celelalte terenuri de sport victoriile au fost împărțite. La volei au câștigat elevii din Hațeg, în timp ce la baschet băieții conduși de micul Ri Su Nam, o adevărată sfirează vie, s-au dovedit de a dreptul imbatabili...

Există clipă în care directorii-adjuncți ai coloniei, Ion Udrea și Scarlat Drăghici, ca și profesorii Mircea Handoca, Maximilian Weizer sau Ana Serdenciu să nu fie înconjuțați de copiii coreeni, care vin să le ceară în ceasul plecării sfatul ca unor educatori dragi, ca unor adevărați părinți.

O măturie de preț a aprecierii date strădaniilor depuse de pedagogii care s-au ocupat de îndrumarea tinerilor coreeni a fost emoționantul miting care s-a desfășurat în colonie cu ocazia vizitei delegației poporului coreean venit să mulțumească poporului nostru pentru grija părintească pe care a purtat-o celor 1700 de copii coreeni orfani, care au trăit și au învățat la noi în țară. Cu acest prilej tovarășul Sin Hva Zin, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii din R. P. D. Coreeană, șeful delegației, a înminat, în numele prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Democratice Coreene, ordine și medalii unor activiști de partid și de stat din regiunea Hunedoara și unor pedagogi ai Școlii „Kim Ir Sen” din Picișa pentru grija deosebită și plină de adîncă înțelegere pe care au purtat-o copiilor coreeni. Fiecare nume rostit de șeful delegației poporului coreean, fiecare din cei distinși cu ordinul „Drapelul R. P. D. Coreean” și „Medalia Muncii” era primit cu ovații de aprobare de copiii coreeni. „Da, aceștia sînt cei mai dragi dintre cei dragi. Aceștia sînt profesorii noștri iubii, educatorii noștri, cei care ne-au purtat de grijă în fiecare clipă”.

Înt nespuse de emoționante clipele despărțirii. Emoționante pentru copiii români din școlile regiunii Hunedoara, care au venit să-și conducă la gară prietenii dragi, emoționante pentru copiii coreeni, care au crescut ani de-a rândul la noi în țară, pentru pedagogii Școlii „Kim Ir Sen” care s-au legat sufletește de acești copii.

Gîndurile fiecăruia dintre copiii coreeni care pleacă în patria lor, despărțindu-se de ospitalierul pămînt al țării noastre, sînt exprimate cu deosebită căldură în cuvintele simple ale scrisorii pe care elevii Școlii „Kim Ir Sen” din Picișa au trimis-o conducătorilor iubii ai partidului și guvernului nostru:

„Permiteți-ne ca înainte de a pleca să exprimăm din toată inima profunda recunoștință Partidului Muncitoresc Român, guvernului Republicii Populare Romine și dv., ca unor dragi părinți, care ne-ați crescut și îngrijit cu dragoste fierbinte. Părintească și să vă urăm tuturor rămas bun”.

Arătînd minunate condiții de viață și învățură de care s-au bucurat în tot timpul șederii în țara noastră, elevii coreeni își încheie astfel scrisoarea:

„De aceea, întorși în patrie ca fiți și fiice devotate ale partidului, vom munci și lupta cu toate forțele noastre pentru unificarea pașnică a patriei și construirea socialismului, mergînd pe drumul indicat de iubitul nostru mareșal Kim Ir Sen și vom fi luptători înflăcărați ai internaționalismului proletar”.

Un grup de prieteni, elevi români și coreeni, petrecînd împreună cu prilejul festivității de la Picișa

Noi vă dorim din toată inima, ca unor părinți ai noștri, mulți ani și sănătate îndelungată pentru înflorirea Republicii Populare Romine, pentru fericirea întregului popor român, pentru cauza sfîntă a păcii și socialismului.

Trăiască prietenia veșnică, frățească, de nezdruincinat dintre poporul coreean și poporul român!”

Deșpărțirea nu poate fi stavilă adevăratei prietenii. Adevărata prietenie este mai tare decît cel mai tare oțel. Aceste cuvinte, expresie a înțelepciunii poporului coreean, atît de apropiate de propriile

noastre zicale populare, erau pe buzele, în gîndurile și în inimile tuturor celor care participau la despărțire.

Legeți pentru totdeauna de țara noastră nu numai prin frumusețea anilor copilăriei și adolescenței petrecuți aici, ci și prin idealurile comune de luptă pentru comunism, care unesc popoarele romin și coreean, copiii care au crescut și au învățat alături de copiii patriei noastre ne rămîn pentru totdeauna dragi și apropiați, asemeni fiilor poporului nostru.

AL. CIUCA

Întîlnirea oamenilor muncii din București cu delegația poporului coreean

Sub semnul prieteniei frățești între poporul țării noastre și poporul coreean s-a desfășurat în Capitală la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa”, o întîlnire a oamenilor muncii din București și a reprezentanților organizațiilor obștești cu delegația poporului coreean sosită în țara noastră cu prilejul întoarcerii în patrie a copiilor coreeni.

Luînd cuvîntul cu acest prilej, tov. Sin Hva Zin, conducătorul delegației poporului coreean, a spus printre altele: Poporul coreean a trimis în țara dv. delegația noastră pentru a transmite profunda recunoștință a Partidului Muncii din Coreea, a guvernului R.P.D. Coreean și a întregului popor coreean, Partidului Muncitoresc Român, guvernului R. P. Romine și întregului popor român care ne-au acordat ajutorul lor material și moral atît în timpul războiului, cit și după război.

Copiii noștri orfani, îmbrățișați la sinul cald al poporului frate român cu 8 ani în urmă, cînd ardea flacăra războiului în Coreea, au crescut sub îngrijirea și dragostea părintească a Partidului Muncitoresc Român în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a guvernului R. P. Romine și a poporului român.

În țara noastră — a spus în continuare vorbitorul — sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncii, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, poporul a depus o muncă uriașă pentru refacerea distrugerilor războiului și îndeplinirea cu succes a primului plan cincinal. Astfel, țara noastră posedă în prezent o bază tehnico-materială puternică, care îi dă posibilitatea să-și aducă în țară și să-și instruiască mai departe, după dorința fiecăruia, pe toți orfanii de război care se află în îngrijirea țărilor surori. Aceste

condiții permit înapoierea definitivă a tuturor copiilor coreeni din România.

Răspunzînd cuvintelor pline de căldură ale reprezentanților poporului coreean, tov. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului și Culturii, a arătat că în decursul întregului război de eliberare din anii 1950—1953, poporul coreean s-a bucurat de sprijinul și ajutorul Uniunii Sovietice, care a depus toate eforturile pentru reglementarea pașnică a problemei coreene, demascînd și condamnaînd consecvent și ferm acțiunile agresive și crimele agresorilor americani din Coreea. În susținerea cauzei drepte a poporului coreean o contribuție importantă au adus și țările socialiste.

Cînd flacăra războiului ardea încă pe pămîntul Coreei, aproximativ 1.700 copii coreeni, orfani de război, au fost găzduiți de poporul nostru, care i-a primit cu dragoste.

Poporul român se bucură din toată inima de succesele poporului coreean, ca de propriile sale succese. Aceste succese constituie o cheazășie sigură a unificării pașnice a Coreei și reprezintă o mare forță care însuflețește poporul Coreei de Sud în lupta împotriva dominației colonialiste.

Dînd glas urărilor de bine ale întregului nostru popor către poporul coreean tov. ministrul Ilie Murgulescu a spus în încheiere:

Urăm din toată inima poporului coreean succese în munca de construire a socialismului și dorim ca tinerii coreeni care au fost găzduiți în țara noastră să-și amintească cu drag de poporul nostru, de conducătorii noștri dragi, de toți cei care i-au înconjurat și ocrotit cu căldură părintească, străduindu-se să le sădească în suflet spiritul internaționalismului proletar și al frăției între popoare

Ce măsuri ați luat

pentru buna pregătire a anului școlar?

— Răspund la această întrebare : —

Prof. G. D. IORGULESCU

șef adjunct al secției regionale de învățămînt și cultură Galați

În luna sarcinilor izvorite pentru școală din documentele Congresului al III-lea al P.M.R., în regiunea noastră se va da o atenție deosebită terminării generalizării învățămîntului de 7 ani pentru ca pe această bază să se poată trece la învățămîntul general de 8 ani. În consecință, față de anul trecut rețeaua școlilor de 7 ani va spori prin înființarea a încă 106 unități. Dar nu numai în această direcție va crește rețeaua noastră școlară. Numărul unităților preșcolare va spori cu încă 39. Vor lua ființă în regiunea noastră o școală medie și încă o secție fără frecvență pe lângă una din școlile medii existente. În legătură cu marele combinat siderurgic care se va construi în regiunea Galați în baza prevederilor Congresului al III-lea al P.M.R., am prevăzut înființarea unei școli profesionale care să pregătească lucrătorii cu o bună calificare pentru diversele sectoare ale acestuia.

Înființarea de noi școli și dezvoltarea școlilor existente, datorită măsurilor luate pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani, pun în fața noastră cu seriozitate problema construcției de clădiri școlare, de clase. Mobilizați de hotărârile Congresului, oamenii muncii de pe șantierul de construcții și-au sporit eforturile pentru terminarea înalte de termen a clădirilor școlare la care lucrează. Aceasta face posibil ca în multe localități din regiune copiii să înceapă cursurile în școli noi.

În întreaga regiune se vor da în folosință odată cu deschiderea noului an școlar aproape 70 de școli noi cu peste 250 săli de clasă, construite din fond centralizat sau prin contribuțiile voluntare. În sprijinul lucrărilor efectuate prin contribuție voluntară, co-

mitetul executiv al sfatului popular regional a pus la dispoziție 500.000 lei pentru achiziționarea de materiale.

Paralel cu aceasta, dăm o atenție deosebită înzestrării școlilor cu mobilier, material didactic etc. Anul acesta vom înzestra școlile cu mobilier în valoare de 3.800.000 lei. Ele vor primi circa 3.500 de bănci noi și 375 de table.

La Institutul pedagogic de doi ani din Galați, de pildă, pentru noul an de învățămînt a fost schimbat întreg mobilierul școlar. Aici catedrele, tablele, scaunele, mesele, băncile-pupitre etc. sînt toate noi. Niciodată în trecut nu s-au alocat pentru înzestrarea școlilor asemenea sume și nu a existat asemenea preocupare pentru dotarea lor cu mobilier adecvat, cu toate cele necesare unui învățămînt de calitate.

În toată munca pe care o ducem pentru deschiderea noului an școlar simțim permanent sprijinul partidului. Comitetul regional de partid, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii noastre se interesează îndeaproape de felul cum muncim pentru pregătirea noului an școlar, ajutându-ne să înlăturăm greutățile, să ne învingem deficiențele.

Am arătat doar cîteva din acțiunile ce se desfășoară în regiunea noastră în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de partid, de a ridica școala nouă mereu mai sus, mai aproape de nevoile vieții noastre în plin progres. Rezolvarea din timp a problemelor legate de asigurarea bazelor didactico-materiale a învățămîntului pentru anul școlar care vine este o datorie a noastră, o datorie a cărei importanță o înțelegem și mai bine dacă avem în vedere sarcinile mari puse în fața școlii de către Congresul partidului.

Este bine cunoscut entuziasmul cu care a fost întâmpinat Congresul al III-lea al P.M.R., interesul cu care oamenii muncii i-au urmărit lucrările, dragostea și însuflețirea cu care au pornit să dea viață prevederilor cuprinse în documentele lui de importanță istorică. De la data ținerii Congresului și pînă astăzi, neîncetat, presa, radioul și televiziunea arată noi și noi fapte demne de laudă săvîrșite de muncitori, țărani, intelectuali la locul lor de muncă din gigantul șantier al construcției socialiste. Printre aceștia, cadrele didactice își fac simțită prezența prin acțiunile susținute pe care le desfășoară în sprijinul dezvoltării și întăririi școlii noastre noi.

Cu toții se preocupă de pe acum de asigurarea unor condiții cît mai bune de desfășurare a procesului instructiv-educativ în fiecare școală. Printre problemele care îi frămîntă mai mult în această perioadă se numără și acelea legate de dezvoltarea rețelei, de sporirea numărului de școli, de înzestrarea școlilor cu mobilier și material didactic în vederea cuprinderii masive a copiilor la cursuri, a ridicării nivelului muncii instructiv-educative.

Dr. IOAN TRICU

șeful serviciului învățămîntului agricol din Ministerul Agriculturii

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1961 și pentru planul de perspectivă pun sarcini deosebit de importante agriculturii noastre. Îndeplinirea acestor sarcini cere, printre altele, și o neconținută dezvoltare a învățămîntului agricol, așa încît cadrele pregătite de acest învățămînt să fie capabile să stăpînească tehnica cea mai perfecționată, să aibă un larg orizont cultural și științific.

Pentru a răspunde acestor cerințe, Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii s-a preocupat îndeaproape de pregătirea deschiderii noului an școlar. Una din problemele cele mai importante asupra căreia s-a concentrat atenția Direcției generale este aceea a asigurării condițiilor materiale pentru buna funcționare a școlilor agricole

Astfel, spațiul de școlarizare de la centrele școlare din Brăila, Tecuci, Cernav-

dă, Călărași, Satu Mare, Sălonța și altele se va mări mult față de anul școlar trecut. Totodată, pe baza sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la înzestrarea tehnică a agriculturii, pentru noul an școlar s-a prevăzut înființarea unui număr de 15 școli noi de mecanici agricoli și s-a mărit numărul locurilor în școlile de mecanici agricoli existente.

Pentru a asigura cadrele tehnice de nivel mediu necesare agriculturii noastre socialiste, s-a mărit numărul locurilor în școlile tehnice de maiștri horticultori, zootehniști și de maiștri pentru mecanizarea agriculturii. De asemenea, pentru a se da muncitorilor calificări care lucrează direct în producția agricolă posibilitatea să-și ridice calificarea profesională, se extinde învățămîntul fără frecvență.

O atenție deosebită s-a acordat și pregătirii viitoarelor cadre tehnice pentru agricultură. S-au înființat noi

CONSTANTIN NUȚU

directorul E. S. D. P.

Problema deschiderii în condiții corespunzătoare a noului an școlar ne preocupă de multă vreme, căci procesul editării manualelor, care cade în sarcina noastră, durează o perioadă mai îndelungată de timp. Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, care a trasat liniile dezvoltării viitoare a învățămîntului nostru, sarcinile lui imediate și de perspectivă, ne-a ajutat ca — făcînd o analiză profundă a propriei noastre munci — să vedem mai bine ce avem de făcut pentru sprijinirea învățămîntului prin editarea unor manuale școlare cu un conținut cît mai bun.

Este un fapt recunoscut că manualele școlare oferă un ajutor de preț elevului în munca sa și sînt un ghid necesar celui care predă noile cunoștințe. De aceea, nu este lipsit de importanță

dacă elevul și profesorul au la îndemînă acest auxiliar încă din prima oră de curs; sau dacă sînt lipsiți de aceasta săptămîni și luni în șir. În consecință, contribuția noastră la buna desfășurare a învățămîntului se măsoară și prin promptitudinea cu care asigurăm apariția la vreme a manualelor școlare și, bineînțeles, prin grija cu care le-am editat, atît sub aspectul conținutului, cît și al formei.

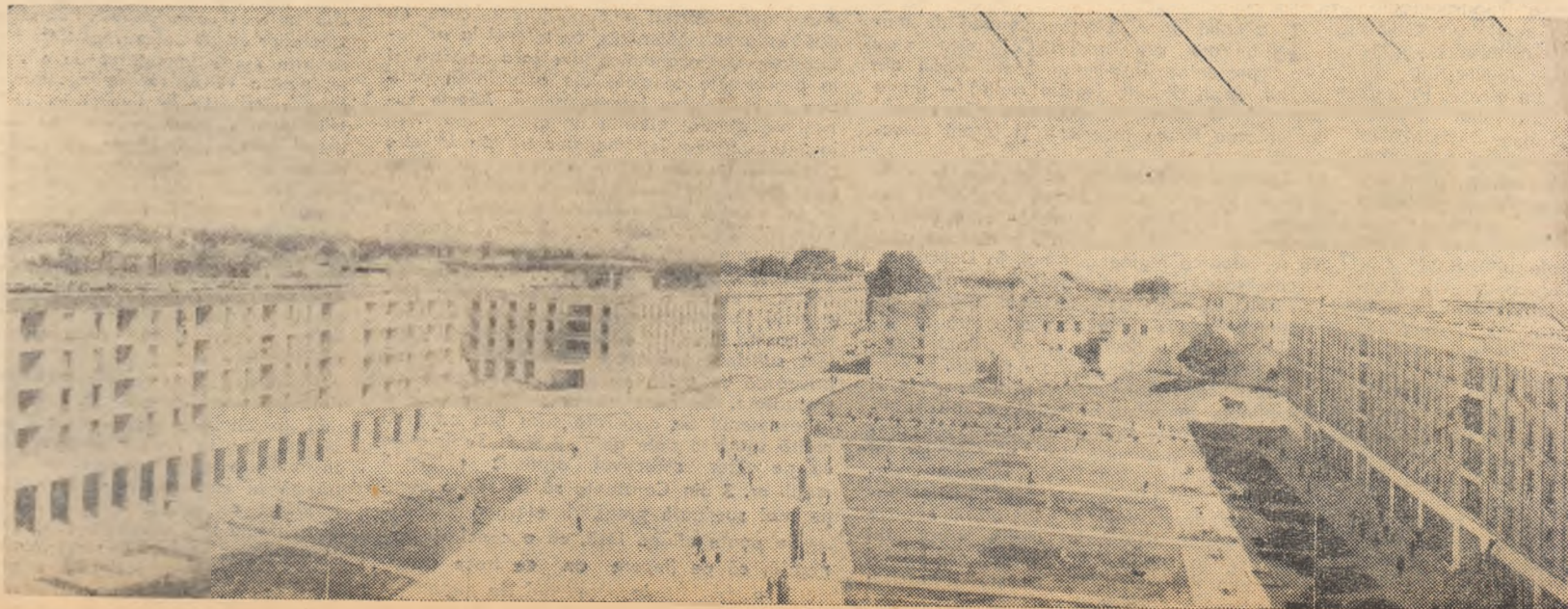
Școlile de cultură generală, secțiile serale vor primi pentru acest an școlar 370 de titluri în limba română și în limbile minorităților naționale, iar școlile profesionale și tehnice un număr de 80 titluri. O bună parte din acestea au apărut, iar altele se află sub tipar sau într-o fază de lucru avansată. Tirajul lor total este de circa 14.500.000 de exemplare. Trebuie relevat faptul că în elaborarea cărților școlare a existat o grijă mai mare pentru conținutul științific, pentru puritatea lor ideologică și politică, pentru concordanța dintre volumul cunoștințelor și vîrsta cărora li se adresează acestea. În același scop al ridicării calității, unele manuale apărute anterior au fost revizuite sau au primit o nouă redactare.

Deosebit de important este faptul că începînd cu acest an școlar elevii din clasele I-VII, pe baza hotărîrii luate la Congres, vor primi cărțile în mod gratuit. Circa 2.500.000 de elevi se vor bucura de binefacerile acestei hotărîri. Este o dovadă grăitoare a progresului material și cultural al poporului nostru.

Pentru a asigura o bună păstrare a manualelor pe o perioadă mai îndelungată, am luat măsura de a le cartona coperțile. Anul acesta aproximativ 2.500.000 de exemplare vor avea asemenea coperți, iar un număr important (circa 900.000) de cărți școlare vor avea coperți din masă plastică, material durabil, rezistent.

Am căutat să aducem îmbunătățiri și prezentării grafice a cărților școlare. Pentru ca manualele să fie atractive, unele din ele — în special cele pentru clasele mici — vor apare în culori.

Lucrările celui de-al III-lea Congres al P.M.R., directivele cuprinse în documentele lui au însuflețit în muncă pe lucrătorii editurii noastre, care au înțeles mai bine ce răspundere mare au în asigurarea unui nivel ridicat învățămîntului nostru. În frunte cu comunistii, salariații Editorii de stat didactice și pedagogice sînt în prezent antrenati într-o muncă febrilă, plină de elan, desfășurată sub lozincile mobilizatoare ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. Fiecare din ei dorește să-și aducă contribuția la realizarea sarcinilor de mare răspundere care ne revin în editarea de manuale și în asigurarea școlilor la vreme cu toate cărțile necesare și aceasta fiind pentru noi o datorie patriotică.

Un aspect înfățișînd noile construcții din centrul orașului Galați

Supra EXAMENUL DE MATURITATE

PENTRU NOI PROGRESE în cultivarea exprimării elevilor

ctiunile de cultivare a limbii au depășit în ultimul timp cadrul preocupărilor unor oameni de strictă specialitate. Ziare și periodice au început să dezbăta chestiuni litigioase de limba contemporană, să discute limba operelor beletristice, a cărților științifice sau tehnice, a manualelor școlare, să critice abuzuri și inadvertențe în unele stiluri tehnice. Școala intră în categoria factorilor care au datorat de a se ocupa de cultivarea limbii. Formarea și dezvoltarea deprinderilor de exprimare în procesul de învățămînt, grija permanentă față de corectitudinea limbii folosite de elevi în orice împrejurare, prețuirea și fructificarea bogatelor resurse ale limbii noastre sînt nu numai sarcini didactice, ci și înalte datorii patriotice. Se cuvine, de aceea, să analizăm pregătirea elevilor în această direcție cu o exigență mereu sporită.

Școala noastră a realizat, în privința cultivării exprimării elevilor, progrese evidente. Insusirea conștiință a mijloacelor limbii populare, atitudinea critică față de exprimarea personală, unificarea firească dintre conținutul comunicat și forma de exprimare reprezintă cuceririle ale majorității absolvenților școlii de unsprezece ani. Cu toate acestea, în lumea școlară dăinuie încă anumite tendințe contrare spiritului limbii, care, deși supără pe numeroși profesori, n-au fost îndestul de studiate și combinate. Ortografia a suscitat mai des interesul pedagogilor și, dacă nu s-au întreprins totdeauna acțiuni organizate, „frontale”, împotriva abaterilor, cel puțin a fost semnalată profesorilor de specialitate existența unor greșeli mai frecvente. Deprinderile de exprimare în sens larg (justețea lexicului, construcția corectă a frazelor, topica normală etc.) sau priceperile de redactare și cele de expunere orală au interesat mai mult pe profesorii de limba română. Persistența tendințelor despre care vorbeam mai sus o dovedesc examenele de maturitate. Spațiul redus ne obligă să supunem doar cîteva din greșelile curente și să reducem volumul concretizărilor (furnizate de candidații din Turnu Magurele). Din același motiv renunțăm la unele lucruri care au fost în mai multe rânduri semnalate și analizate.

Consemnăm, mai întîi, tendința unor elevi spre frazeologie și bombasticism. Există elevi bine intenționați care socotesc ca exprimarea — scrisă sau orală — trebuie să îmbrace la literatură haine sumptuoase.

Tentația exercitată de cuvîntul rar, inedit, sonor a scos la iveală de multe ori imprecizia lexicului folosit de elevi. Se atribuie uneori cuvintelor sensuri pe care nu le au în nici un context: „literatură noastră este frecventată de scriitori ca...”, „economia cuprindea mari dificultăți”, „armata turcă era foarte bine amenajată”, „conștiința nouă implică această maselor” etc. Altelei sensul general al unei cuvîntului este absolutizat, deosebirile de nuanță dintre derivatele nemaiîntînd percepute: „trece la limitarea terenului propriu gospodăriei”, „se transformă într-un om conștiințios”, „tablouri ale vieții începătoare” etc. Printr-o operație asemănătoare au fost create cuvînturi noi, hibride: „om al nerăzburării”, „individii stagnatori”, „este caracterizat prin curaj, calmitate...” etc.

Imprecizia vocabularului are altă semnificație cînd rezultă din întrebunțarea noțiunilor de teorie a literaturii. Unii elevi nu minuesc propriu-zis noțiuni, ci cuvîntele sau complexe de cuvînt, memorate ca atare și aplicate stereotip la faptul literar comentat. În aceste cazuri contextul tradează întotdeauna aproximația, improprietatea, din neasimilarea unor noțiuni fundamentale de estetică marxistă: „literatură noastră este o literatură oglindită în spirit de partid”, „Mîtreă Cocor este primul roman oglindit în literatura nouă”, „personajul în jurul căruia se răsfrînge acțiunea”, „Arghezi este un personaj de seamă al literaturii noastre”, „personaje noi, reprezentative timpului respectiv”, „își îndrumă opera pe noua metodă”, „scriitorii pășesc pe linia realismului socialist”.

Altă tendință, opusă intenției de a produce efecte, este aceea de a întrebunța, în lucrările scrise sau în răspunsurile orale, vorbirea familiară, neîngrijită, supusă prea mult influenței discuțiilor de stradă și modulului defectuos de a lua notițe. Primul rezultat al acestei tendințe este oralitatea expunerii, manifestată fie prin ticuri și clișee verbale, fie prin obositoare cuvînt de umplutura și prin plufirea în vag, în nedeterminat: „ca opere reprezentative avem...”, „a putut să infaptuiască diferite transformări în diferite domenii”, „s-a propus prin diferite hotărîri și plenary să se infaptuiască o serie de transformări...”, „trece la unele infaptuirii”.

Repetițiile abuzive tradează încă o dată lipsa de control, exprimarea nesupravegheată. Cred că s-ar putea scrie un studiu instructiv numai despre felul în care este folosit de elevi demonstrativul acesta. Reluat de mai multe ori în aceeași frază, pronumele sau adjectivele încriminat scoate la iveală gîndirea eliptică, tendința de a substitui printr-un cuvînt vag o întreagă idee, sărită în exprimare: „acesta a intrat în legătură cu aceste rămășițe (despre care elevul nu vorbește înainte) și l-a sprijinit pe aceștia (elevul îi consideră cunoscuți) în acțiunea lor”, „Filip este trimis spre a reorganiza această gospodărie de stat. Ajungînd în acest sat (n-a fost numit înainte) vrea să meargă la această gospodărie”. Sărăcia de vocabular provoacă alte repetiții, nu mai puțin obositoare: „pentru a desătușa țărîimea din cătușele exploatareii”, „prin contribuția cu pămîntul său vrea să contribuie la

birii familiare: „starea sufletească a fost foarte bine zugrăvită”, „amănunte destul de realiste”, „opera lui este destul de vastă”, „imită folclorul cum nu se poate mai bine” etc. În această direcție este grăitor modul în care se analizează măiestria artistică a unui scriitor — o însușire de generalități care nu individualizează creația scriitorului discutat. „Limba lui Arghezi este o limbă simplă, limba vie populară, astfel opera sa fiind accesibilă tuturor. Cuvintele sale sînt cuvintele cele mai des întrebunțate. Stilul său este un stil concis, precis.”

Construcția frazei constituie exemplul cel mai viu al felului în care unii candidați rămîn, după unsprezece ani de școală, tributari vorbirii familiare. Mai întîi, se stabilește raport de coordonare între două sau mai multe idei între care nici logic și nici gramatical nu există legături directe: „după ce se întoarce din închisoare găsește casa năpadită de buruieni și mama sa murise”. Ideea apare torsionată prin transformarea (neexprimată) în subiect a unui circumstanțial așezat în fruntea propoziției: „în altă operă în care se dezbate aceeași temă este romanul „Baragan” etc.; sau, invers, prin atribuirea de funcție circumstanțială unor cuvînturi cu formă de nominativ (deci de subiect): „Această perioadă premergătoare construirii socialismului din lumea rurală, comunist inflacără este Mîtreă Cocor”. Uneori se stabilesc nu numai raporturi de coordonare false, ci și subordonări neavenite. Unitatea frazei este numai aparentă. În realitate ideea rămîne neexprimată: „deoarece cea mai frecventă temă este transformarea socialistă a agriculturii și industriei, nici o altă specie literară nu e mai complexă, de o întindere mai mare ca romanul și deci romanul ocupă un loc de frunte în această perioadă și de aceea este numită „epoca romanului”. Fraza fără propoziție principală este curentă. Ea oglindește exprimarea digresivă, lanțul de idei care, abia începute, împing atenția instabilă a elevului către alte idei, conexe, fără ca vreuna dintre ele să capete contur, să fie terminată.

Existența unor greșeli de limbă mai puțin cunoscute — dar destul de grave — persistînd pînă la examenul de maturitate, ne obligă să intensificăm munca de formare a priceperilor și deprinderilor de exprimare în școală. Limba este realitatea nemijlocită a gîndirii. Cele mai multe din greșelile semnalate mai sus reflectă și lipsuri în gîndirea logică a elevilor, lipsuri în asimilarea unor noțiuni fundamentale cu care operează comentariul critic, analiza literară. Ar trebui să verificăm permanent dacă în spatele unor cuvînturi cu mare circulație se află înțelegerea sensului, a ideii exprimate, să deosebim clar verbalismul, frazeologia, de exprimarea conștientă, gîndită. Ar trebui, în concluzie, să concepem și să realizăm dezvoltarea vorbirii elevilor nu ca o simplă activitate exterioară, pur sonoră, ci ca un proces complex, în care relațiile dintre gîndire și limbaj să fie necontenit prezente. Lucrul acesta ar trebui început din clasele elementare, cînd însușirea mijloacelor limbii ar trebui să fie permanent însoțită de înțelegerea raportului dintre formele verbale și conținutul exprimat prin ele. În foarte multe cazuri greșelile de construcție și terminologia literară aberantă se datorează faptului că analiza literară se face prin text, contactul nemijlocit cu opera literară sînt înlocuite prin expuneri de la catedră, transcrise cu multă aproximație în caietele de notițe și memorale mecanic. Grija față de însușirea conștientă a noțiunilor de teorie literară și aplicarea justă a acestora pe text (nu pe deasupra textului), pe un text citit și cunoscut în mod obligatoriu de toți elevii ar face să dispară, treptat, greșelile semnalate mai sus.

G. BELDESCU

Anul acesta — mai bine pregătiți

La comisia nr. 5 a examenului de maturitate din orașul Constanța s-au prezentat absolvenții Școlii medii din orașul Vasile Roaia (secția reală) — prima promoție de absolvenți a acestei tinere școli, majoritatea fii de muncitori și țărani colectivisti.

Cei mai mulți dintre ei au dat la examen răspunsuri bune. Astfel, candidatul Ion Tincu, fiu de țărăn colectivist — care dorește să urmeze chimia industrială pentru ca apoi să se întoarcă inginer „la noi, în Dobrogea” — cum spune el — a arătat, prin răspunsurile sale, că stăpînește un cerc larg de cunoștințe. Aceeași temeinică orientare în științele naturii au dovedit și candidații Georgeta Geambașu, Alex. Bădoiu și alții.

Acești candidați au studiat temeinic și disciplinele umanistice. Astfel, ei au subliniat cu pricepere la examen caracterul profund realist și demascator al operelor lui I. L. Caragiale, Ion Slavici, Barbu Delavrancea și s-au referit cu competență la condițiile de dezvoltare a literaturii noastre contemporane. S-au dat multe răspunsuri bune și la istorie. De pildă, candidatul Constantin Rusu a arătat cu multă precizie forțele sociale care au dus în sec. XVI lupta împotriva jugului otoman care apăsa asupra Țărilor Romine.

Deși introdusă de curînd în programa

Un grup de absolvenți ai Școlii medii nr. 1 „N. Bălcescu” din București își privesc cu bucurie diplomele de maturitate

Cunoștințele de matematică

Unii dintre candidații prezentați la examenul de maturitate la comisia nr. 6 de pe lângă Școala medie nr. 1 din Giurgiu au ilustrat, atît prin lucrările scrise cît și prin răspunsurile orale, că și-au însușit în mod temeinic cunoștințele de matematică predate în școala medie. Ei și-au format deprinderi temeinice de calcul, și-au dezvoltat capacitatea de a analiza și rezolva probleme complexe de matematică, și-au însușit cunoștințele de analiză matematică ce se predau în clasa a XI-a. Examenul a demonstrat că elementele de matematică superioară cum sînt noțiunile de funcție, limită, derivată, integrală etc. pot fi asimilate de către elevii în școala medie și că ele îi ajută mult la legarea teoriei de practică.

Constatarea generală, rezultată din felul în care s-au prezentat la matematică mulți candidați la examenul de maturitate, este că învățămîntul matematic înregistrează în școala de cultură generală succese deosebite. Nu putem trece totuși cu vederea peste o serie de lacune care se mai vădesc încă — și acestea cu atît mai mult cu cît este vorba de lacune care privesc unele noțiuni de bază ale cursului de matematică. Este vorba, în primul rînd, de memorarea mecanică a formulelor, îndeosebi a formulelor din cadrul cursului de geometrie pentru clasa a X-a și al cursului de geometrie analitică pentru clasa a XI-a. Unii elevi au fost în stare să aștearnă pe tablă întreg moianul de formule inutile la calcularea ariilor și volumelor corpurilor geometrice, dar nu reînuseră, în unele cazuri, nici calea intuitivă de deducere a acestora. Ne-am dat seama că folosind calculul integral elevii ar putea să în-

țeleagă mult mai bine aceste formule și să le folosească în practică la nivelul cerințelor actuale ale legării învățămîntului de producție.

Examenul de maturitate a arătat că au fost deficiențe în predarea înțelegerea, în stabilirea sensului unei derivate. O serie de elevi au întîmpinat greutăți la astfel de probleme și pentru că nu au folosit corect regula stabilirii sensului unui termen de gradul II, ci au mers exclusiv pe linia încercărilor.

În studiul funcțiilor, al domeniului de existență a unei funcții, greutatea pe care o întîmpină unii elevi se referă la stabilirea domeniului maxim de definiție al unei funcții. Astfel, elevii cărora li s-a cerut să stabilească domeniul maxim de definiție la funcții date prin expresii ca

$$f(x) = \sqrt{x^2 - 5x + 4};$$

$$f(x) = (x - 1)\sqrt{x + 2};$$

$$f(x) = |x|$$

au ezitat, n-au cunoscut destul de bine calea de rezolvare — și aceasta pentru că în cursul anului nu s-a insistat asupra acestei probleme. Mulți profesori au trecut cu ușurință peste noțiuni ca domeniul de definiție al unei funcții, domeniul maxim de definiție etc. care se cer a fi temeinic însușite în vederea înțelegerii studiului funcțiilor.

Unii elevi, și chiar unii profesori, au înțeles greșit indicația din programa pentru examenul de maturitate în care se spune „fără demonstrație”, ajungînd la concluzia că la examen nu se va cere de loc teorie. Mai mult chiar, unii profesori examinatori au renunțat cu desăvîrșire la a cere o cît de mică justificare a unei teoreme sau formule matematice. Alți profesori examinatori, renunțînd cu desăvîrșire la teorie, au trecut pe bilete probleme și exerciții prea complicate. În cadrul aceleiași școli, biletele pentru examenul oral, deși au cuprins în general cunoștințele predate la matematică în clasele VIII—XI, au înregistrat mari diferențe de la o comisie la alta în ceea ce privește volumul exercițiilor și greutatea rezolvării lor. Aceasta s-a întîmplat, pe de o parte, pentru că instrucțiunile ministrului referitoare la întocmirea biletelor pentru examenul oral au fost destul de vagi, iar pe de altă parte pentru că noi, profesorii examinatori, nu am analizat în suficientă măsură exercițiile și problemele pe care le-am trecut pe bilete, nu ne-am consultat între noi pentru a ajunge la cerințe unice. Ca urmare, deși din punct de vedere al conținutului cerințele au fost egale, în limita programei, ca volum desorii au diferit.

Examenul de maturitate a evidențiat succesele obținute în predarea matematicii în școala de cultură generală, dar în același timp a scos în evidență lacunele care se mai manifestă în cunoștințele elevilor. El a arătat că noi, profesorii, trebuie să acordăm mai multă grijă predării principalelor noțiuni de matematică, clarificării în mintea elevilor a propozițiilor matematice, să nu neglijăm legătura cu viața, cu practica;

ILIE ILASIEVICI

profesor principal la Institutul

Actiuni patriotice

Nici un spic pierdut

Educați în spiritul dragostei față de avu- tul obștesc, elevii Șco- lii de 7 ani din co- muna Miersig, regiu- nea Oradea, s-au an- gajat să sprijine și în anul acesta munca pentru strângerea re- coltei. Lozincă lucrăto- rilor de pe ogoare „Nici un bob pierdut” a devenit și lozincă lor.

În fiecare diminea- ță însoșiți de învăță- torii lor, școlarii por- nesc în grupuri să strângă de pe ogoare spicele rămase neadu- nate. Tovarășii învăță- torii le arată importan-

ța muncii lor și caută să o facă cât mai plă- cută, mai atractivă. Copiii privesc cu bu- curie faptul că pot a- juta și ei la asigurarea pînii poporului. Cei din satele Nozoriid, Oșorhei, Haieu și în- trec în strângere spi- celor.

Pe măsură ce recol- țarea se apropie de sfîrșit, învățătorii se ocupă de pregătirea unor programe artis- tice-culturale ce vor fi susținute în fața țără- nilor muncitori de că- tre elevi și brigăzile de agitație ale cămine- lor culturale

Pentru întreținerea culturilor

110 elevi din comuna Pechea, regiunea Galați, lucrează cu drag la în- țelegerea culturilor gos- podăriilor agricole colec- tive „11 Iunie” și „7 Noiembrie”. Elevii școlii de 7 ani din comu- na Independența Bra-

niștea, Slobozia, Cona- chi, Tulucești, împărțiți pe echipe și lucrînd sub conducerea cadrelor di- dactice, ajută și ei cu sîrg la munca agricolă din gospodăriile colec- tive.

În sprijinul muncii din G.A.S.

Brigăzile de muncă patriotică ale școlii medii din Oradea desfășură o frumoasă activitate în ca- drul gospodăriilor agricole de stat din localitate, însușiți de dorința de a contribui la sporirea recoltelor. Astfel, elevii Școlii medii nr. 1 lucrează în vile gospodăriei, iar cei de la Școala medie nr. 3 strîng mazărea și fasolea. În perioada 1—15 iulie a.c. ei au efectuat circa 1.500 de ore muncă volun- tară, contribuind ca fructele și zarzavaturile să ajungă mai repede în mâinile consumatorilor și la întreprinderile care le prelucrau.

Totodată, au curățat circa 90 ha. de pășune, efec- tuînd circa 5.500 de ore muncă voluntară. Cu aju- torul lor, gospodăria a realizat o economie de 11.000 lei.

Muncă și odihnă

Conducerea școlii medii „Ocsko Terezia” din Arad și a gospodă- riei de stat din Uvinș au hotărît să înființeze și anul acesta o tabără pentru elevi pe lângă această gospodărie. Mare parte din școlari au manifestat un deo- sebit interes față de a- ceastă inițiativă, în- scriindu-se — peste numărul planificat —

să-și petreacă zilele de vacanță în tabără. Astfel, 100 de elevi de la această școală și-au început vacanța de vara în G.A.S. din U- viniș unde, pe lângă activitățile de vacanță recreative și recon- fortante, desfășoară pe măsura puterilor lor și o muncă agricolă u- tilă.

Pe șantier

Nici munca pe șantiere nu este neglijată de către școlari în zilele vacanței. Astfel, elevii din orașul Galați lucrează pe șantierele construcții- lor de școli și locuințe. O bună parte din ei ajută la nivelarea terenurilor, la curățirea locurilor de moloz pe șantierul marelui combinat siderurgic ce se va înălța în această regiune conform Direc- tivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

EXPOZITII

Aspect de la expoziția de lucrări practice a elevilor din școlile medii și elementare din Capitală

Lucrări metodice

La Grupul școlar „N. Kre- țulescu” din Capitală s-a i- naugurat recent o expoziție de material metodic și di- dactic organizată de școlile profesionale și tehnice apar- ținînd Ministerului Comerțu- lui. Expoziția cuprinde nu- meroase scheme, grafice, machete, planuri de lecții și referate ale profesorilor, pre- cum și monografii contabile, documentații asupra eviden- ței muncii și salariilor în dife- rite întreprinderi, bilanțuri etc., întocmite de elevi cu sprijinul și îndrumarea profe- sorilor de specialitate.

Lucrările prezentate în ca- drul expoziției relevă preo- cuparea profesorilor-maștri de a-și desfășura cât mai bine munca de instruire și educare a viitorilor lucrători necesari comerțului nostru socialist. Astfel, cadrele di- dactice de la Grupul școlar „N. Krețulescu” prezintă în cadrul expoziției numeroase planșe și scheme prin care viitorii merceologi sint fami- liarizați cu diferite produse, instalații industriale și pro- cesa de fabricație. O hartă a R.P.R. frumos realizată, cu- prinzînd localitățile în care s-au construit întreprinderi pentru prelucrarea maselor plastice, precum și schema ilustrînd perspectivele dezvoltării industriei lemnului în anii 1960—1965 — ambele e- xecutate de elevii școlii — arată că aceștia cunosc tot mai bine aspectele concrete ale economiei țării noastre. Același lucru îl evidențiază și lucrările contabile efec- tuate în timpul practicii în producție de către elevii de la grupurile școlare comer- ciale din Craiova, Tg. Mureș și Botoșani.

Deosebit de interesante și valoroase sint de asemenea exponatele prezentate de ca- drele didactice și elevii de la grupurile școlare comer-

cială din Arad și Constanța, precum și de la Școala profe- sională comercială din Cluj, privind organizarea activi- tății practice a viitorilor vin- zători. Fotografii înfățișînd momente din activitatea prac- tică a elevilor de la Grupul școlar comercial din Arad la aranjatul vitrinelor, la deservirea consumatorilor în dife- rite raioane ale unui magazin din localitate, în care lu- crează numai elevi, schemele privind amplasarea mobilie- rului în sălile magazinelor, realizate de elevii Grupului școlar din Constanța, vitrina în miniatură cu produse colo- niale și sortimente variate de marochinerie și vopsele aranjate cu deosebit gust de elevii Școlii profesionale co- mercială din Cluj — toate a- rată vizitatorilor expoziției grija cu care cadrele didac- tice din aceste școli se pre- ocupă de dezvoltarea cuno- ștințelor profesionale ale ele- vilor.

Expoziția școlilor profesio- nale și tehnice de comerț stîrnește un viu interes în rîndul numeroșilor vizitatori, ai cadrelor didactice și ele- vilor.

Oglindă a activității școlilor

Între 3—17 iulie a.c. la clubul Sindicatului de învătămînt a fost deschisă o expoziție care a atras un mare număr de vizitatori — expoziția cu vînzare a celor 11 școli de confecții și gos- podărie din Capitală. Aceas- tă prezentare a rezulta- telor muncii didactice din cursul unui an școlar a con- stituit și un bun schimb de experiență între colectivele de profesori, maștri și elevi.

Școlile de confecții au pre- zentat la expoziție multe o- biecte de îmbrăcăminte, des- tinate în general copiilor pînă la 7 ani, executate de elevele din anul I. Începînd cu garnituri de cămășuțe și sculțe pentru noii născuți și pînă la costumașe de stradă pentru copii mai marișori, expoziția a înfățișat o gamă întreagă de rochițe, fuste plisate, șorțulețe, pieptărașe, pantalonăși de joc și altele. Cu multă pricepere au fost executate de către elevele acestor școli și fețe de masă inflorate, șervețele, batiste, săculețe de lucru — toate împodobite cu aplicații din broderii, cusături, festoane, cu motive de cusături romî- nești sau scene inspirate din fabule și din basme.

Lucrările expuse dovedesc că elevele lucrează de pe acum cu talent, folosind cu pricepere materiale textile ca olandina, pichetul, șifonul, pînza topită de casă, voalul, poplinul, stofa. Înde- minarea lor este ilustrată de linia corectă a croielii, de proporționarea și imbinarea armonioasă a detaliilor, de aspectul plăcut și îngrijit al finisării. Impresionează în-

Roadele muncii practice

Pentru numeroșii vizita- tori, expoziția de lucrări practice a elevilor din școlile medii și elementare din Ca- pitală reprezintă o mărturie vie a succeselor deosebite obținute în ultimul an de cadrele didactice pe tărîmul legării învățămîntului de via- ță, de producție. Sutele de ex- ponate din domeniul electro- tehnicii, al țîmpăriei și țîni- chigeriei, al lăcătușăriei și strungăriei, mînunatele bro- derii, ca și confecțiile pentru copii executate cu deosebit talent și măiestrie de elevi și eleve din aproape 300 de școli vorbesc vizitatorilor expoziției despre munca plină de roade desfășurată zi de zi de profe- sori și maștri pentru pre- gătirea multilaterală a elevi- lor lor.

Dacă treci fără să te gră- bești prin sălile expoziției, a- flată în incinta Școlii medii nr. 15 „Elena Sirbu”, dacă examinezi cu atenție fiecare lucrare prezentată, îți dai seama de îndată cit de mult au crescut preocupările ele- vilor, cit de mult s-a lărgit orizontul lor. Numeroasele piese complexe pentru mașini unelte executate la strîng de elevii Școlii medii „Aurel Vlaicu”, cutia de viteze sec- ționată, executată de elevii Școlii medii nr. 6 „Ilie Pîn- tilie”, sau țierăștrăiele, ciocanele și cuerele metalice exe- cutate de elevii școlilor me- dii „Dr. Petru Groza” și „I. L. Caragiale” oglîndesc nive- lul ridicat de cunoștințe prac- tice al acestora. Deosebit de valoroase sint de asemenea unele lucrări în domeniul e- lectronicii — îndeosebi pa- nouri cuprinzînd instala- ția electrică a unui apar- ta-

ment și instalația unui auto- mat de lumină de scară, rea- lizate de elevii claselor a X-a și a XI-a de la Școala medie nr. 17 „Matei Basarab”, precum și aparatul e- lectric asamblat de elevii clasei a XI-a de la Școala medie mixtă „Elena Sirbu” în cadrul practicii în produc- ție la întreprinderea „Grigore Preoteasa”. La fel de intere- sante sint și cele două radio- receptoare executate de elevii clasei a XI-a a Școlii medii mixte „I. L. Caragiale”.

În sectorul țînichigeriei sint prezentate numeroase lucrări utile — țăvi, scafe, țărășe etc. — lucrate cu iscusința de elevii clasei a VII-a a Șco- lii medii nr. 23 „D. Bolintineanu”, iar în sectorul de țîmpărie înfîlnești ehere, cu- iere, corpuri geometrice, rin- dele, mese și scaune mici pentru copii etc. Foarte iz- butile sint îndeosebi lucrările de țîmpărie executate de e- levii școlilor de 7 ani nr. 24, 67, 84, 171 precum și de e- levii Școlii medii nr. 8.

În două săli ale expoziției sint prezentate lucrările e- levelor din școlile de 7 ani. Se găsesc aci zeci de fețe de masă și șervețele, costu- mașe lucrate cu migală și ta- lent.

Expoziția de lucrări prac- tice ale elevilor din școlile medii și elementare organiza- tă din inițiativa secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei vorbește vizita- torilor despre pricepera ca care cadrele didactice se îngrijesc de creșterea și ins- truirea viitorilor constructori ai socialismului și comunis- mului.

I. MOSCU

deosebi simplitatea plină de gust a confecțiilor, ca și va- rietatea lor.

La standul cu exponate ale școlilor de gospodărie i-au atras mult pe vizitatori dulciurile pregătite de eleve — prăjituri, torturi, pateuri, țursecuri, saieuri, dulcetu- ri de portocale, de smeură, de caise, de cîreșe, de vișine, siropuri, compoturi. Buna calitate a preparatelor a de- terminat un aflux continuu de cumpărători, încît școlile

au trebuit să aducă tot mereu alte și alte mostre de specialități culinare, rod al muncii elevilor.

Prin aspectul și calitatea exponatelor, școlile de con- fecții și gospodărie din București au făcut dovadă străduinței, atenției și serio- zității cu care își instruiesc elevii, a grijii lor pentru cit mai buna pregătire a aceș- tora în vederea viitoarei meserii.

G. VĂRZARU

ȘTIRI

Peste 75 de cadre didactice și educatori din casele de copii din țară au participat de curînd la seminariile organi- zate de Institutul de perfec- ționare a cadrelor didactice din București. Cu acest prilej s-au țînut o serie de lecții în legă- tură cu educarea copiilor în spiritul patriotismului socia- list și al internaționalismului proletar, cu cunoașterea par- ticularităților de vîrstă și in- dividuale ale copiilor, cu im- portanța regimului zilnic.

Cursul a prilejuit un larg schimb de experiență în ceea ce privește munca desfășu- rată de pedagogi în casele de copii.

În orașul Timișoara a avut loc recent un instructaj cu di- rectorii școlilor de 7 ani din Timișoara, Hunedoara și Cra- iova. Problemele care au fost discutate la curs s-au referit la sarcinile directorului în pla- nificarea, îndrumarea și con- trolul activității cadrelor di-

didactice, în vederea unui bune desfășurări a procesului in- structiv-educativ din școală.

În vederea sprijinirii ca- drelor didactice care își vor susține anul acesta examenul de definitivat sau de gradul II, Ministerul Învățămîntu- lui și Culturii a organizat cursuri de pregătire pentru învățători în fiecare regiune, iar pentru profesori pe lângă institutele de perfecționare din București, Cluj, Iași, Ti- mișoara.

Cursurile, care s-au deschi- s de curînd, durează 30 de zile și cuprînd, pe lângă lecții de specialitate, și lecții de socialism științific sau filo- zofic, care acordă o deose- bită atenție sarcinilor izvo- rite din documentele Congre- sului al III-lea al P.M.R. La lecțiile de specialitate se a- profundează probleme impor- tante din domeniul respectiv în lumina celor mai recente cercetări științifice.

În zilele de vacanță, elevii Școlii medii din Medgidia au participat cu entuziasm la culesul fructelor în gospodăria agricolă de stat din localitate

ACTIVITĂȚI DIDACTICE

In sprijinul profesorilor-maiștri

Pentru a ajuta profesorilor-maiștri să înlăptuiască în condiții cât mai bune sarcina înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice în domeniul producției industriale, M.I.C. a organizat pe lângă institutele de perfecționare a cadrelor didactice din București, Iași, Cluj și Timișoara cursuri de perfecționare la care au fost cuprinși peste 600 de profesori-maiștri.

Timp de o lună de zile profesorii-maiștri care frecventează aceste cursuri au posibilitatea să aprofundeze cunoștințe de specialitate privind electrotehnica, motoarele cu explozie, prelucrarea metalelor și prelucrarea lemnului, cunoștințe prevăzute în programele de lucrări practice pentru clasele V—XI. O atenție deosebită se acordă la cursuri problemelor privind metodică desfășurării lecțiilor de cunoștințe elementare de producție industrială și mai ales problemelor privind desfășurarea lecțiilor practice în atelierele școlare.

Totodată, la cursurile de perfecționare se pune accent și pe activitățile menite să contribuie la îmbunătățirea pregătirii pedagogice a profesorilor-maiștri. La cursurile organizate în cadrul Institutului de perfecționare din București, de exemplu, se lămuresc probleme care privesc metodică desfășurării unei lecții practice în general, probleme referitoare la volumul cunoștințelor și deprinderilor cu care pot fi înarmați elevii în cadrul unei lecții în atelierul școlii etc.

Considerăm însă că trebuie abordate în cadrul unor lecții și apoi discutate în seminarii și probleme care privesc metodele instruirii practice, precum și probleme referitoare la realizarea sarcinilor educației comuniste a elevilor în cadrul acesteia. Ar fi foarte util să se organizeze în seminarii, de exemplu, discuții privind particularitățile aplicării în învățământul practic a metodelor din pedagogia generală — folosirea conversației, a expunerii, a demonstrației etc. Și mai ales ar fi foarte utilă abordarea problemelor referitoare la metodică instruirii practice a elevilor din școala de cultură generală cu ocazia vizitelor în întreprinderi și a practicii în producție.

De asemenea, profesorii-maiștri trebuie să fie înarmați pentru a ști cum să contribuie, prin căile specifice ale disciplinei lor, la formarea și dezvoltarea personalității elevilor, la înțelegerea colectivului, la dezvoltarea dragostei față de muncă, față de proprietatea socialistă, la educarea în spiritul patriotismului socialist. Aceste sarcini ale educației comuniste se pot realiza cu succes în cadrul activităților practice ale elevilor și îndeosebi cu prilejul vizitelor și al practicii în întreprinderi. Pentru aceasta este însă nevoie ca profesorul maiștru să desfășoare o activitate multilaterală, să știe cum să

formeze și să dezvolte atitudinea pozitivă a fiecărui elev și a întregului colectiv de elevi în timpul activității practice. Cursul de perfecționare este chemat să le acorde un ajutor substanțial în această privință.

De asemenea, considerăm necesar ca în cadrul cursurilor de perfecționare să se acorde mai multă atenție problemelor care privesc corelația dintre diferitele discipline ce se predau în școala de cultură generală pe de o parte și instruirea practică a elevilor pe de altă parte. Profesorii-maiștri trebuie ajutați să știe ce anume cunoștințe primite de elevii în cadrul lecțiilor de fizică, matematică, chimie etc. pot fi folosite în desfășurarea unei lecții practice, când și cum să recurgă la ele. Bunăoară, profesorul maiștru trebuie să știe că atunci când efectuează cu elevii un trasaș pentru croirea materialului, când confecționează o piesă sau un anumit obiect se poate referi la cunoștințele de geometrie pe care le au elevii în legătură cu construcțiile grafice, cu racordările etc. Sau, atunci când predă cunoștințe referitoare la extracția minereurilor de fier în țara noastră, nu este suficient să înșire numai localitățile cele mai importante în care se găsește minereuri bogate în fier și să enunțe denumirea acestor minereuri (siderită, magnetită, hemolită etc.), ci trebuie să facă legătura cu cunoștințele studiate la lecțiile de chimie — de exemplu cu cunoștințele despre compoziția chimică a minereurilor respective (carbonat de fier, oxid de fier etc.), despre exprimarea lor prin formulele chimice corespunzătoare etc. Astfel este stimulat interesul elevilor și cele învățate la lecțiile practice capătă un temeinic fundament științific.

Din programul cursurilor de perfecționare a profesorilor-maiștri din școlile de cultură generală fac parte și unele activități practice, menite să le dea o mai bună orientare în organizarea acestor activități cu elevii, în sistematizarea exercițiilor din diferitele domenii de instruire practică (electrotehnică, motoare, prelucrarea metalelor, prelucrarea lemnului).

De o deosebită însemnătate sînt conferințele și seminariile care îi informează pe profesorii-maiștri asupra celor mai actuale probleme ce privesc politica partidului nostru în domeniul dezvoltării industriei prin introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

Toate acestea îi ajută pe profesorii-maiștri să-și lărgescă orizontul cunoștințelor de specialitate, să-și însușească noi procedee și metode de muncă, fapt care va face ca în noul an școlar lucrările practice ale elevilor din școlile de cultură generală să contribuie cu și mai mult succes la pregătirea lor pentru viață, pentru munca în producție.

I. FLOREA

Cursuri de perfecționare

De curînd s-a deschis la Predeal cursul de perfecționare a cadrelor didactice care predau elemente de marxism-leninism în școlile medii de cultură generală și în școlile profesionale și tehnice. La curs participă peste 400 profesori.

Cursul urmărește aprofundarea unor probleme de specialitate în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R., precum și ridicarea măiestriei pedagogice a profesorilor. Programa lui cuprinde expuneri și conferințe privind problemele construcției socialiste în R.P.R., unele probleme ale teoriei și practicii mișcării comuniste internaționale, probleme de pedagogie și metodică, precum și seminarii, referate și lecții practice.

Astfel, se prezintă conferințe și expuneri pe teme ca „Sarcina fundamentală a planului de 6 ani”, „Industrializarea socialistă a R.P.R. Succesele în transformarea socialistă a agriculturii R. P. R.”, „Politica P.M.R. de întărire continuă a statului democrat-popular ca principal instrument în opera de construire a socialismului. Dezvoltarea continuă a democrației socialiste”, „Politica leninistă a P.M.R. de educare a oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar, de întărire permanentă a prieteniei frățești între poporul român și naționalitățile conlocuitoare din patria noastră”, „Probleme actuale în domeniul

muncii ideologice”. „Rolul conducător al P.M.R. în opera de construire a socialismului în patria noastră”.

*

La Breaza s-a deschis de asemenea, zilele trecute, un curs de perfecționare pentru cadrele didactice care predau istoria patriei în școlile medii. În cadrul cursului se vor dezbate probleme esențiale privind predarea istoriei patriei în învățământul mediu, precum și unele probleme privind problemele construcției socialismului în patria noastră în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R., precum și expuneri privitoare la probleme de politică internațională.

În vederea asigurării unui înalt nivel de desfășurare a activității la aceste cursuri lecțiile sînt ținute de academicieni, profesori universitari, cercetători științifici, activiști de partid și de stat. Astfel acad. Petre Constantinescu-Iași va vorbi despre „Concepția lui Lenin asupra istoriei”, tov. Gh. Vasilevici, directorul Institutului de Istorie a Partidului, despre „România în perioada crizei economice (1929-1933). Congresul al V-lea al P.C.R. Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933” etc.

La acest curs de perfecționare participă peste 530 de cadre didactice din toate regiunile țării.

P. STANCU

Pentru ridicarea nivelului de predare a cunoștințelor agricole

Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. arată că sarcina principală a școlii este legarea învățământului de producție. În școlile de cultură generală din mediul rural, unul din mijloacele de bază prin care se realizează legătura dintre învățământ și producție, dintre școală și viață îl constituie studiul cunoștințelor agricole. Înarmându-i pe elevii cu bogate cunoștințe agricole, cu metodele agrotehnice înaintate, școala să-și pregătească să contribuie la înlăptuirea sarcinilor mari puse de Congres în fața agriculturii noastre — de a obține producții din ce în ce mai ridicate cantitativ și calitativ.

Cadrelor didactice care predau cunoștințele agricole le revine, deci, un important rol: acela de a da viitorilor colectivști o pregătire agricolă științifică multilaterală, după cum este însuși

procesul de producție în gospodăriile agricole socialiste, o pregătire bazată pe principiile tehnicii moderne.

Îndeplinirea acestui rol implică nu numai o temeinică pregătire de bază a profesorilor de cunoștințe agricole, dar și necesitatea ca aceștia să fie permanent la curent cu tot ceea ce este nou în știința și tehnica agricolă. Pe de altă parte, ținînd seama de faptul că în agricultură un loc important îl ocupă activitățile practice, care sînt diverse și multiple și depind de o serie întreagă de factori pedo-climatici locali, reiese în mod evident necesitatea ca profesorii să le poată forma elevilor priceperile și de-

prinderile necesare executării lucrărilor agricole.

Cursul de perfecționare cu profesorii de cunoștințe agricole, organizat în această lună de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București are, deci, un dublu rol: de a completa și a sistematiza unele cunoștințe de agrotehnică, fitotehnie, horticultură etc. ale cursanților și de a le prezenta cele mai noi probleme din domeniul agriculturii pentru ca ei să le poată folosi în predarea cursului de cunoștințe agricole. Aproape 60 de profesori de la școlile din regiunile București, Ploiești, Pitești și Constanța au venit la acest curs pentru a-și lărgi cercul cunoștințe-

lor de specialitate și a-și îmbunătăți metodele de predare.

Planul de învățământ al cursului cuprinde lecții de agrotehnică, fitotehnie, zootehnie, horticultură (pomicultură, legumicultură și viticultură) și mașini agricole. Paralel cu acestea s-au prevăzut aplicații practice, seminarii, vizite documentare la instituții sau întreprinderi agricole, lucrări de laborator și demonstrații, excursii.

Cursul a început cu o serie de prelegeri de socialism științific, în cadrul cărora teme ca „Sarcinile școlii în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R.” sau „Transformarea socialistă a agriculturii” au trasat liniile directoare pentru toate activitățile viitoare. Paralel, lecțiile de pedagogie, prevăzute tot în prima parte a cursului, au dat cursanților îndrumarea necesară pentru activitatea lor didactică. Deosebit de importante sînt și prelegerile și seminariile privind metodică predării cunoștințelor agricole în condițiile specifice școlilor noastre din mediul rural. Activitatea cursului se desfășoară în ritm susținut și variat, profesorii participînd intens și activ la toate activitățile menționate. Este important faptul că ei nu se mărginesc numai la înmagazinarea unui volum de noi cunoștințe, ci caută să tragă concluziile practice privind felul cum pot fi aplicate acestea la condițiile naturale în care se află școlile unde funcționează. Astfel, la lucrările practice de agrotehnică și fitotehnie executate la ferma didactică și experimentală din Băneasa a Institutului agronomic „N. Bălcescu”, cursanții din regiunile Constanța și București se interesau de recomandările Institutului privitoare la lucrările de vară ale solului în regiunile secetoase, iar cei din regiunea Pitești se documentau asupra folosirii îngrășămintelor chimice în zonele de silvostepă și forestieră. La Institutul de cercetări agronomice, unde au făcut

o vizită documentară, cursanții au asistat la analizele unor produse agricole din regiunile respective, trîgînd concluzii practice pentru demonstrațiile ce le vor executa cu elevii. Nu mai puțin instructive au fost și lucrările practice pe care cursanții le-au executat la pomicultură, viticultură și legumicultură pe terenurile didactice de la Institutul agronomic, unde au învățat practic cum să efectueze alioirile, semănatul și plantatul legumelor în răsădită, lucrările de îngrijire în vii etc.

Pentru ca pregătirea profesorilor cursanți să fie cât mai completă și mai variată, iar cunoștințele pe care le vor obține să aibă o aplicabilitate cât mai largă în condițiile foarte diverse în care se află școlile noastre, conducerea cursului a organizat aplicații practice, demonstrații și vizite documentare la cit mai multe instituții sau unități agricole: la secția mecanică a G.A.S. Popescu-Leordeni, la ferma avicolă și la stațiunea sericolă de la Băneasa, la Institutul de cercetări hortiviticole, la laboratorul de științe agricole, la Institutul pedagogic de 3 ani, la ferma zootehnică și la terenurile experimentale ale Institutului de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, la laboratoarele de specialitate ale Institutului agronomic etc. Îndrumările metodice privitoare la organizarea aplicațiilor practice cu elevii se dau pe laturile școlare din jurul Bucureștiului, unde cursanții se vor deplasa în zilele programate.

Este de menționat și faptul că s-a căutat ca toate aplicațiile, demonstrațiile și vizitele documentare să fie cât mai strîns legate de condițiile reale de producție. Explicațiile sînt date pretutindeni de ingineri sau tehnicieni, care au preluat și îndrumarea aplicațiilor practice executate de cursanți. În astfel de condiții, cursul de perfecționare pentru profesorii de cunoștințe agricole organizat de I.P.C.D. — București își atinge scopul. El va trebui continuat în anii viitori cu toți profesorii care predau această disciplină, în vederea îmbunătățirii continue a învățământului.

Un grup de profesori care predau cunoștințele agricole în timpul unei demonstrații practice la Institutul Agronomic din București

ALE ETAPEI DE VARA

Muncitori și tehnicieni pentru industria bunurilor de consum

Consfătuirea organizată de Ministerul Industriei Bunurilor de Consum cu directorii școlilor profesionale și ai școlilor tehnice de maștri, precum și cu directorii întreprinderilor pe lângă care funcționează aceste școli, cu scopul de a analiza activitatea desfășurată până acum și de a stabili măsurile pentru deschiderea noului an școlar a pornit de la sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al P.M.R. pentru pregătirea viitoarelor cadre de muncitori.

Referatele prezentate la această consfătuire, precum și discuțiile purtate pe marginea lor au evidențiat creșterea neîntreruptă a numărului de cadre pregătite în școlile profesionale și tehnice ale industriei bunurilor de consum, precum și ridicarea nivelului de pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni formați în aceste școli. În perioada 1960-1965 planul de școlarizare pentru școlile profesionale de ucenici ale M.I.B.C. va crește cu 340 la sută față de 1960, cu 180 la sută pentru școlile tehnice de maștri și cu 400 la sută pentru școlile tehnice în care se primesc absolvenți ai școlilor medii de 11 ani.

Referatul prezentat de Centrul școlar alimentar din București a subliniat că mai justă decât este a planurilor de învățământ și a programelor școlare, datorită căreia s-a uniformizat pentru majoritatea meseriilor numărul orelor de predare, a asigurat îmbunătățirea lecțiilor în special la disciplinele din ciclul de cultură specială, ca desen tehnic, termotehnică, electrotehnică și chimie.

Pentru combaterea formalismului la lecții, școala a organizat ținerea acestora la locul de producție în întreprinderi. Așa s-a procedat, de pildă, cu lecțiile ținute pentru elevii anului I maștri la fabrica „Filimon Sirbu”, cu tema „Descoperirea semințelor și depozitele de materii prime”.

Pentru legarea teoriei de practică, colectivul didactic al acestui centru școlar a organizat, pe lângă instructajele practice, vizite de documentare în diferite întreprinderi din sectorul bunurilor de consum, pentru cunoașterea de către elevi a întregii game de utilaj folosit în această ramură industrială. Astfel au fost vizitate fabrica de zahăr „Lizezi”, majoritatea întreprinderilor mari de panificație, fabricile de conserve de legume și fructe din Valea Roșie, Tulcea etc.

S-a arătat, de asemenea, că o formă de activitate care a contribuit la ridicarea nivelului cadrelor didactice a fost organizarea în cadrul școlii a unui cerc științific pentru profesori.

Referatul despre organizarea și conținutul învățământului în atelier-școală și întreprinderi, prezentat la consfătuirea de tov. Anita Cărbăncău, directoroarea la Centrul școlar „Industria Linei” din Timișoara, a adus în discuția consfătuirii câteva din aspectele de bază ale muncii practice a ucenicilor și elevilor. Analizând problema stadiilor de calificare și a nivelului deprinderilor practice specifice fiecărui stadiu, referatul a arătat că la Centrul școlar „Industria Linei” s-a introdus pentru fiecare stadiu de calificare norma didactică corespunzătoare, luându-se ca bază de calcul normele muncitorilor din întreprinderi și urmându-se ca în stadiul per-

fecționării, elevii să îndeplinească norma muncitorilor din producție.

Referatul a expus de asemenea experiența școlii în privința organizării învățământului practic în întreprinderi. Aici accentul s-a pus în primul rând pe asigurarea locului de muncă și pe repartizarea judicioasă a elevilor pe lângă muncitori. A fost evidențiat în această privință felul cum se efectuează practica la întreprinderea „Industria Linei”, la fabrica „Ocsko Terezia”, la „Arta textilă”-Timișoara etc. Totuși, s-a arătat în referat, instruirea practică la locul de muncă mai are încă o serie de deficiențe, întrucât nu toate întreprinderile pot asigura locuri de muncă pentru elevi. Pentru înlăturarea lipsurilor s-a propus organizarea în cadrul întreprinderilor a unor secții-școală, care să dispună de toate tipurile de mașini, producția elevilor incluzându-se în cadrul planului de producție al întreprinderii.

Al treilea referat prezentat în cadrul consfătuirii, susținut de tov. Eugen Stăicu, directorul Școlii profesionale de ucenici de pe lângă întreprinderile „Tehnometal” și F. C. „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, s-a oprit asupra metodelor menite să asigure însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Pomind de la particularitățile de vîrstă și de la specificul activității ucenicilor în școala profesională, referatul a subliniat necesitatea stabilirii unei linii unitare în transmiterea și verificarea cunoștințelor și deprinderilor profesionale și a cerut să se realizeze o mai strînsă legătură logică între capitolele diferitelor obiecte.

Pe marginea referatelor au luat cuvîntul un număr însemnat de participanți la consfătuire: directori de școli, directori de întreprinderi, reprezentanți ai institutelor de cercetări etc. Discuțiile au scos în evidență succesele obținute de școlile profesionale de ucenici și tehnice de maștri ale M.I.B.C. în anul școlar încheiat, cit și deficiențele care mai există și trebuie să fie înlăturate. Cei mai mulți vorbitori s-au oprit asupra problemelor privitoare la conținutul învățământului, făcînd propuneri în legătură cu programele școlare, arătînd că acestea trebuie să cuprindă problemele noi ale proceselor tehnologice, să se refere la utilajul și materia primă cea mai modernă etc. Reprezentanții Institutului de cercetări textile au subliniat necesitatea unei continue și strînse legături între școli și institutele de cercetare științifică, în așa fel încît școlile să devină adevărate laboratoare ale tehnicii înaintate.

În concluziile consfătuirii, tov. Alexandru Sencovici, ministrul Industriei Bunurilor de Consum, a arătat rolul deosebit pe care îl au cadrele didactice în pregătirea cadrelor de muncitori calificați, de maștri și tehnicieni pentru sectorul industriei bunurilor de consum. El a cerut tuturor profesorilor și maștrilor să-și sporească preocuparea pentru a asigura însușirea temeinică a cunoștințelor și deprinderilor practice de către elevi, în așa fel încît pregătirea lor profesională să constituie o bază solidă pentru activitatea lor viitoare ca muncitori de înaltă calificare, crescuți în spiritul moralei comuniste.

Prof. GEORGETA ROȘU
din serviciul de învățământ
al M.I.B.C.

Printre numeroasele activități cu caracter instructiv-educativ pe care cadrele didactice le organizează cu elevii sînt și vizitele la muzee și expoziții. Acestea lărgesc orizontul de cunoștințe, întăresc dragostea elevilor pentru muncă, dragostea lor pentru patrie.

În fața sirenei lui Vasile Roaită, școlarii din clișeu de față ascultă cu emoție relatări din lupta eroică a muncitorilor cerești din februarie 1933.

O nouă promoție de pedagogi

Dezvoltarea învățământului nostru de toate gradele și îndeosebi a învățământului de 7 ani, ca urmare a sarcinilor puse de Congresul al III-lea al P.M.R., cere un număr sporit de cadre didactice. Anul acesta vor lua ființă multe școli noi și o nouă generație de învățători și profesori va păși pentru prima oară la catedră.

Intr-o atmosferă însuflețită, plină de entuziasm, a avut loc recent repartizarea în producție a acestei noi promoții de cadre didactice.

Peste 910 absolvenți ai institutelor pedagogice de învățători și ai școlilor pedagogice de învățători și educatoare au primit cu mare bucurie repartizarea lor

în învățământ pentru a merge să lucreze la școlile și grădinițele de copii din mediul sătesc.

Cei mai mulți dintre absolvenții institutelor și școlilor pedagogice au fost repartizați în regiunile lor, imbinîndu-se astfel interesele învățământului cu interesele lor personale.

În același timp, a avut loc repartizarea absolvenților facultăților și institutelor de învățământ superior. Aproape 1.700 dintre aceștia au fost repartizați în învățământul de cultură generală, unde vor lucra ca profesori de matematică, fizică, chimie, științe naturale, geografie, de limba și literatura română, de limbi străine etc.

Cei mai mulți dintre ei vor

merge în mediul sătesc, la școli de 7 ani sau la școli medii din centre ronale, la școli ce vor lua ființă în anul ce va începe în curînd, putînd astfel aduce o contribuție activă la încheierea generalizării învățământului de 7 ani.

Intrînd în producție, noua promoție de cadre didactice va contribui cu tot elanul ei înțere, alături de ceilalți învățători și profesori, la îndeplinirea sarcinii de mare răspundere de instruire și educare a generațiilor tinere, la îndeplinirea prevederilor Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea învățământului și la ridicarea nivelului de cultură al oamenilor muncii.

Cadre bine pregătite pentru comerțul de stat

Analiza muncii desfășurate în anul 1959-60 de școlile profesionale și tehnice ale Ministerului Comerțului, organizată de curînd de acest minister la Grupul școlar comercial „N. Krețulescu”, a prilejuit o amplă trecere în revistă a procesului de învățământ din aceste școli. Cu această ocazie s-au prezentat și câteva valoroase lucrări cu caracter științific și metodic. Dintre acestea au fost apreciate în mod deosebit lucrările: „Monografia contabilă a unei întreprinderi economice, metodă importantă pentru predarea contabilității în școlile tehnice comerciale” și „Munca profesorului diriginte pentru formarea și dezvoltarea la ucenici și elevi a dragostei pentru meseria aleasă”, prezentate de colectivul Grupului școlar comercial „N. Krețulescu” din București și lucrarea „Confecționarea și folosirea materialului didactic în școlile profesionale și tehnice comerciale”, prezentată de Grupul școlar comercial din Craiova.

Acordînd prioritate problemelor instruirii practice a ucenicilor în producție, consfătuirea a dezbătut problema activității ucenicilor vinzători în cadrul magazinului-școală.

Discuțiile purtate, precum și analiza critică pe teren a modului cum se desfășoară practica în organizațiile comerciale din Capitală au dat posibilitatea să se cunoască mai aprofundat câteva aspecte importante ale instruirii practice. A ieșit în evidență necesitatea organizării unui magazin-școală, în care ucenicii să poată primi în prezența maestrului-instructor primele noțiuni de deservire, sortare și ambalare. Tot cu această ocazie cadrele didactice și-au putut da seama de importanța creării unor magazine cu vînzare, în care ucenicii, sub direcția supraveghere a maestrului-instructor, să efectueze toate operațiile de deservire, în afara gestiunii. Întrucît aceste magazine nu pot cuprinde toți ucenicii, s-a propus ca ucenicii să facă practică în cadrul lor prin ro-

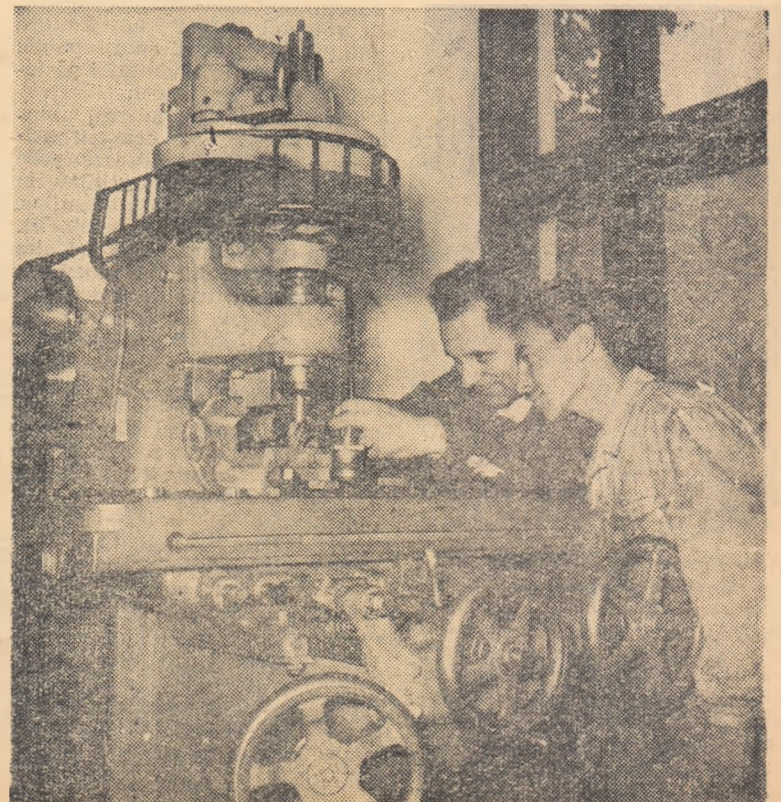
tație, timp de un an, rămîind ca restul timpului să-și desfășoare activitatea în marile organizații comerciale.

O problemă larg dezbătută a fost aceea a controlului și îndrumării practicii în producție. S-a arătat că un rol important în această privință trebuie să-l aibă cadrele didactice de specialitate, care să nu se rezume numai la un simplu control, ci să îndrume ucenicii și elevii la locul de muncă. S-a subliniat totodată că o contribuție însemnată în buna desfășurare a practicii o com-

stituie și strinsa colaborare dintre școală și întreprinderile și organizațiile comerciale, pentru efectuarea în comun a îndrumării și controlului activității în producție.

Toți participanții la consfătuire și-au exprimat hotărîrea să folosească bogatele învățăminte pe care le-au cules pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii cadrelor necesare comerțului de stat.

Ing. MIHAIL TOMA
Inspector metodic
la Cabinetul metodic
pentru învățământul profesional
și tehnic din București

În atelierul de producție al unei școli de meserii

Pentru profesorii de geografie și științe naturale

În vederea informării membrilor săi asupra unor probleme actuale ale științei, precum și pentru a prileji schimburi de experiență între aceștia, Societatea de Științe Naturale și Geografie din R.P.R. organizează în această perioadă un program de conferințe-lecții, aplicații pe teren, lucrări în cabinet etc.

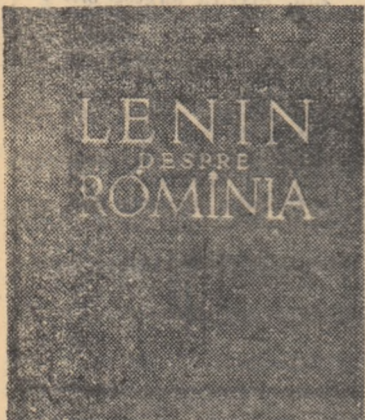
Astfel, pentru profesorii de geografie se desfășoară, între 21 VII și 5 VIII a.c. o serie de lucrări la Cluj, la Facultatea de Geografie a Universității „V. Babeș — I. Bolyai”. Lucrările sînt conduse de prof. univ. T. Morariu, membru corespondent al Academiei R.P.R. S-au înscris să participe la acest program de informare științifică geografică profesori din Iași, Cluj, Craiova, Orăștie, Tg. Jiu, Cimpulung Moldovenesc, Bacău, Constanța, Orașul Stalin, Ploști, București ș.a.

Pentru profesorii de științe naturale, societatea organizează o acțiune similară la stațiunea zoologică marină „Dr. I. Borcea” de la Agigea. Aici lucrările vor avea loc între 31.VII—14.VIII a.c. La realizarea lor contribuie întregul colectiv de cercetători de la stațiune. S-au înscris să participe la ele profesori de științe naturale din Iași, Sibiu, Buzău, Tg. Jiu, Arad, Constanța, Craiova, Orașul Stalin, Pitești, Ploști, R. Vileca, București ș.a.

Lucrări pentru pedagogi

Lenin despre România

În Editura politică a apărut recent culegerea de texte din lucrările lui V. I. Lenin cu privire la România. Culegerea cuprinde un mare număr de extrase din articolele, lucrările, cuvântările și rapoartele lui V. I. Lenin în care

se fac referiri la România, începând din 1895 și până în 1921. În afară de acestea, culegerea mai cuprinde în anexa extrase din „Caiete despre imperialism”, în care este scos în evidență procesul de concentrare a capitalului în România, ca și pătrunderea capitalului străin în economia României, ceea ce a dus la așezirea ei de către monopolurile de peste hotare.

Textele publicate constituie un prețios material documentar pentru înțelegerea rolului reacționar al burgheziei și moșierimii din România, demascată cu tărie de V. I. Lenin, ca și a tendințelor burgheziei romine spre cuceriri și aneștiri, manifestate atât în timpul războiului balcanic cât și în timpul primului război mondial.

Cu geniala sa putere de pătrundere, marele Lenin a scos la iveală adevăratul caracter al războaielor balcanice și al primului război mondial, politica burgheziei europene în Peninsula Balca-

nică, a demascată politica trădătoare a conducătorilor oportuniști ai social-democrației, care s-au transformat în social-șoviniști, ca și „radicalismul pasiv” al centriștilor de tipul lui Rakovski din România, „care se reduce la înlocuirea marxismului revoluționar prin eclecticism în teorie și la servilism sau neputință în fața oportunismului în practică”.

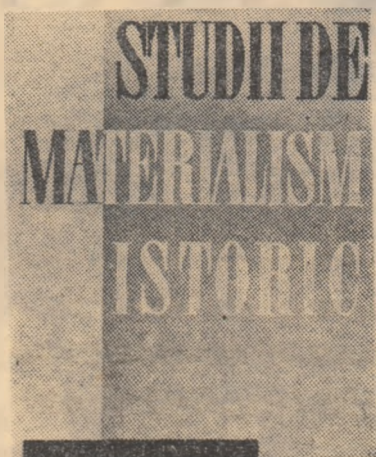
În pasajele din lucrările sale care se referă la România V. I. Lenin acordă o mare importanță răscoalei țărănilor din 1907, creșterii mișcării revoluționare a muncitorilor și țărănilor. El demască fără cruțare rolul mirșav al burgheziei romine, care, la ordinul burgheziei europene, a contribuit la înăbușirea republicii sovietice din Ungaria în 1919 și care pregătea o intervenție împotriva Uniunii Sovietice.

Volumul „Lenin despre România” prezintă o deosebită însemnătate pentru înțelegerea mai profundă a evenimentelor istorice din primele două decenii ale secolului XX, a istoriei patriei noastre și a mișcării muncitorești din România, constituind un îndreptar de o excepțională valoare.

Studii de materialism istoric

Printre numeroasele cărți apărute în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului se numără și valoroasa culegere de studii de materialism istoric pe care a alcătuit-o Institutul de filozofie al Academiei R.P.R. Culegerea reunește studii științifice cu privire la aplicarea în mod creator de către Partidul Muncitoresc Român a învățăturii marxist-leniniste la condițiile concrete ale țării noastre.

Primul studiu din volum, semnat de C. Vlad și S. Puni, este intitulat „Partidul Muncitoresc Român — forța conducătoare a revoluției și construcției socialiste în țara noastră”. Alte studii,

semnate de Gh. Badrus, C. Murgescu și M. Breazu, tratează despre politica leninistă a P.M.R. în domeniul industrializării socialiste, în domeniul consolidării alianței muncitorești-țărănești ca factor esențial în transformarea socialistă a agriculturii și în construcția culturii socialiste în țara noastră. În studiul „Revoluția populară din țara noastră — confirmare deplină a teoriei marxist-leniniste a revoluției” R. Florian analizează pe larg această problemă în lumina Declarației Consfățurii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste care a avut loc la Moscova în noiembrie 1957.

Volumul mai cuprinde studii cu privire la statul nostru democrat-popular — cucerire istorică a poporului român, instrumentul construirii socialismului, cu privire la rolul maselor populare în construirea socialismului, precum și cu privire la structura de clasă a R. P. R.

Amplu ogândite în volum sînt și problemele revoluției culturale în țara noastră. Atît în studiul lui M. Breazu „Politica leninistă a P.M.R. în problemele construcției culturii socialiste în țara noastră”, cît și în studiul „Funcția cultural-educativă a statului nostru democrat-popular”, semnat de Gh.

Berescu și Em. Drob se vorbește despre școala socialistă ca instrument important al formării conștiinței socialiste. Deosebit de interesant este studiul lui E. Gall „Critica teoriilor burgheze și revizioniste despre locul și rolul intelectualității în societate”.

Consultarea atentă a volumului „Studii de materialism istoric” va înarma pe învățători și profesori cu bogate cunoștințe de materialism istoric.

J. J. Rousseau—Texte pedagogice alese. E.S.D.P. București, 1960

În colecția Clasicii pedagogiei publicată de Editura didactică și pedagogică a apărut volumul J. J. Rousseau — Texte pedagogice alese. Textele sînt însoțite de un studiu introductiv, de numeroase note și ample comentarii.

Lucrarea pune la îndemîna studenților, a cadrelor didactice și a unui public mai larg ceea ce este mai actual din textele privitoare la educație ale lui Rousseau. Sînt date aici pagini din acele lucrări care cuprind într-o formă cristalizată, definitivă ideile pedagogice ale lui Rousseau. Este vorba de operele Emil sau despre educație și Considerații asupra guvernamentului Poloniei (partea referitoare la educație).

Studiul introductiv, bazat pe lucrările clasicilor marxism-leninismului și pe lucrările unor specialiști sovietici (N. A. Konstantinov, E. N. Medinski, M. F. Șabaeva, B. M. Kedrov, M. B. Mitin etc.) ca și pe ale unor specialiști francezi, reușește să prezinte în mod critic, de pe pozițiile marxist-leniniste, moștenirea pedagogică a marelui gânditor. În cîteva date succinte studiul dă și indicații privitoare la influența lui J. J. Rousseau la noi în țară.

Prin textele date, prin studiul introductiv și aparatul critic bogat, lucrarea este folositoare atât pentru cadrele didactice și studenți, cît și pentru un public mai larg.

Reviste

Numărul 3 al revistei „CERCETARI FILOZOFICE” cuprinde articole de specialitate care interesează nu numai pe profesorii de filozofie din școlile medii, dar și marea masă a cadrelor didactice, preocupată de ridicarea nivelului său ideologic și politic. Din cuprinsul revistei reținem articolele: „Despre conținutul științific al politicii P.M.R. în opera de dezvoltare a forțelor și relațiilor de producție socialiste” de Ilie Rădulescu, „Clasa muncitoare — clasa conducătoare a societății noastre” de Petre Constantin, comunicarea tov. N. Gogoneață „Din lupta filozofiei marxist-leniniste împotriva indeterminismului, misticismului și rasismului în filozofia burgheză reacționară din România (1930—1940)”.

La rubrica de critică și bibliografie menționăm: O pilduitoare reflectare științifică și militant-partinică a problemelor contemporaneității în opera lui Marx și Engels” (Al. Tănase), „Aspecte ale formării și dezvoltării clasei muncitoare în țara noastră” (Georgeta Mișan), „Probleme de teoria romanului” (O. Barbosa), „Criza gândirii istorice în filozofia burgheză contemporană” (I. Aluș), „Manualul de logică pentru clasa a XI-a” (Henri Wald).

A apărut de curînd numărul 5 al revistei „VIATA LITERARA SOVIETICA”, editată de Institutul de studii romino-sovietice. Redacția cu grijă și alcătuită pe baza celor mai însemnate studii și articole apărute în peste 20 publicații de specialitate din Uniunea Sovietică, revista dă o imagine largă asupra vieții literare din Uniunea Sovietică.

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, revista publică un studiu amplu „Profesiunea: publicist” de B. Iakovlev și articolul „V. I. Lenin și popoarele U.R.S.S.” de F. Caloiannu.

În numărul de față apar de asemenea o serie de studii de valoare cum sînt „Metoda artistică” de L. Timofeev, „Despre atmosferă, subiect și limbă” de I. Bondarev etc.

La rubrica „Discuții” aflăm de asemenea un valoros material privitor la discuțiile în curs asupra unor importante probleme literare.

Căutînd să răspundă cerințelor cadrelor didactice, precum și cercetătorilor din domeniul pedagogiei și psihologiei, SERIA PEDAGOGIE-PSIHLOGIE A ANALELOR ROMINO-SOVIETICE editate de Institutul de studii romino-sovietice prezintă în paginile sale traduceri de articole apărute în reviste sovietice de specialitate ca „Sovetskaja pedagogika” (Pedagogia sovietică), „Politehniceskoe obșcenie” (Învățămîntul politehnic), „Narodnoe obrazovanie” (Învățămîntul public), „Vestnik vișșei skoli” (Buletinul învățămîntului superior), „Voprosy psihologii” (Probleme de psihologie).

Oferind cititorilor un vast material de importanță teoretică și practică, revista ogîndește problemele actuale ale învățămîntului din Uniunea Sovietică, cuprinzînd articole despre reorganizarea învățămîntului în lumina sarcinilor trasate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., învățămîntul politehnic, organizarea îmbinării instruirii cu munca în producție, probleme de pedagogie preșcolară, de psihologie muncii etc., precum și articole ale specialiștilor din țara noastră care tratează teme la ordinea zilei.

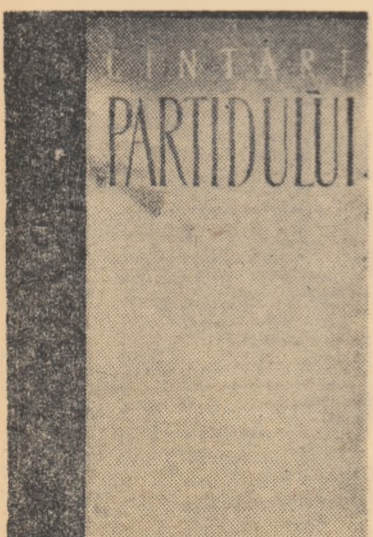
MIHAIL COSMA

Să recomandăm elevilor

Cintare Partidului

În această antologie editată recent de E.S.P.L.A., ca într-un vast vocea simfonic, sînt reunite „partituri” deosebite ale poezilor noștri, care dîntă cu o mare varietate de imagini lupta și victoriile Partidului.

Străbătute de patos, de înflăcărat patriotism sînt deopotrivă versurile lui Tudor Arghezi, M. Beniuc, Maria Bănuș, Eugen Iebeleanu pe care le prezintă culegerea, ale celor din generația mijlocie (Mihu Dragomir,

Nina Cassian, V. Tulbure și alții) ca și ale debutanților din cea mai tină generație (Florența Albu, C. Baltag). Nu lipsesc de asemenea, din cadrul culegerii, poezii de mare valoare închinată partidului care au fost create de poeți maghiari, germani și sîrbi din țara noastră ca Horvath Imre, A. M. Sperber, Vl. Ciokos etc. Prin întreaga lui tematică, prin varietatea și actualitatea versurilor pe care o cuprinde, volumul „Cintare Partidului” constituie un

valoros instrument de educare partinică a cititorilor, a tineretului școlar, a tuturor acelor cărora poezii noștri le-au tălmăcit în decursul anilor de după eliberare sentimentele de adîncă dragoste și recunoștință față de partid.

C. MOTĂȘ: „Figuri de naturalist”

Linné, Buffon, Fabre, Mecintkov, Antipa, Racoviță — lăta numele celor șase mari naturaliști, celebri oameni de știință, care sînt prezenți cu ajutorul unui cuprinzător material documentar în volumul apărut în Editura științifică, destinat unui public larg și mai ales tineretului pasionat de științele naturii.

Prof. C. Motăș, autorul volumului, fără a face concesii exigenței științifice, realizează șase monografii de o reală utilitate în pregătirea elevilor și studenților, a cadrelor de viitori cercetători. Demnă de subliniat este mai ales unitatea punctului de vedere în prezentarea activității și descoperirilor fiecăruia din corifeii științei pe care îi înfățișează volumul, ca și a vieții lor puse în slujba progresului științific. Așa cum arată autorul, și la Linné, precursor de seamă al evoluționismului, fondatorul zoogeografiei, ca și la Mecintkov, renumit biolog, la entomologul Fabre — „rapsodul insectelor” — sau la romînul Racoviță, creatorul biospeologiei — înțelîm aceeași încredere nezdruccinată în progresul omenirii, aceeași ură neîmpăcată împotriva războiului, aceeași dragoste pentru pace, pentru om.

Valoros îndreptar în studierea realizărilor unor mari oameni de știință, cartea prof. C. Motăș se citește cu interes și poate contribui efectiv la educarea elevilor, la dezvoltarea activității cercunilor de tineri naturaliști.

JAN CAREK: „Ce-și spun mașinile”

Desigur, mașinile nu pot vorbi ca oamenii, chiar atunci cînd îi reproduc graiul, cum o fac unele aparate. Dar Jan Carek, cunoscut poet ceh, autor de creații destinate micilor cititori, și-a imaginat un ocoluiv neobișnuit între diferite mașini care vorbesc despre utilitatea lor.

Rînd pe rînd la acest colocuiv iau cuvîntul excavatorul gigantic și mașina de calculat, combina și macarava mobilă, sau chiar ceasornicul atît de obișnuit, demonstrînd cititorului calitățile lor. Latura amuzantă a discuției este inclusă în variatele întîmplări din timpul muncii, în care mașinile au fost „eroi” și „martori oculari”. De pildă, într-o pauză, „raboteza îngimțată” a susținut în fața tuturor că ea ar putea pune singură în mișcare toate celelalte mașini, chiar fabrica întreagă. Lignită joce, electricitatea a încetat să o mai alimenteze cu curent. Celelalte mașini au sărit ca opărite:

— Ce facem, raboteză, gură spartă? Închipuito, ne-ai nenorocit cu lumurile tale de regină! Tu ești de vină că electricitatea s-a oprit.

În felul acesta „raboteza îngimțată” se convinge că atîtudinea ei „individualistă”, de izolare de colectiv dăunează nu numai muncii din întreprindere, ci pune în pericol chiar activitatea ei atît de necesară.

În asemenea scurte fabule intervin ca personaje mașinile, eroii cărții lui Carek, apărută în Ed. Tineretului și menită să-i apropie pe copii de problemele producției și să-i facă să îndrăgească mașinile. Ultima poezie din placheta aduce în scenă pe om — adevăratul și permanentul animator al mașinilor, „omul tovarăș”, care le însușește și le dăruie grai.

Traduse de poetul V. Teodorescu, versurile lui Jan Carek oferă plăcute și instructive clipe de destindere pentru elevii mai mici.

E. LUNINA: „Tișka-actorul”

Poate că micul Tișka nici n-a visat să se facă actor și, mai ales, actor de cinema. Dar autoarea cărții în care numele lui Tișka a apărut chiar din titlu a ales acest procedeu pentru a-i familiariza pe copii cu arta cinematografului.

De aceea nu ne miră că într-o bună zi îl vedem pe năzdrăvanul Tișka strecurîndu-se pe porțile unui mare studio de filmare și devenind protagonist al unui film. Și nu este un film cu un subiect oarecare. Tema lui este ruptă din viață — este vorba în el chiar de Tișka, de comportările lui în viața de toate zilele. Dar cîți eroi interesanți nu întîlnim în cartea scrisă de Lunina, care prezintă treptat, în diferite povestiri, „secrete” și amănunte necunoscute copiilor din creația de filme! Chiar și epurojul Vitka, cel ce o tutește speriat de fiecare dată cînd se aprind reflectoarele pentru a fi filmat, își are rolul său important și bine conceput în cadrul cărții.

Copiii vor citi cu același interes povestirile în care se arată cum se obțin efectele sonore în film, trucajele sau imaginile personajelor istorice, toate înfățișate chiar de Tișka — participant nemijlocit la creație și eroul „filmului” colorat la care asistăm ca spectatori alături de însuși Tișka, în ultimele pagini.

Scrisă cu multă vervă și bogat ilustrată, cartea, apărută în Editura Tineretului, captivează pe orice cititor, chiar și pe acela care a depășit de mult vîrsta lui Tișka.

Program bogat de educație fizică în tabere

În tabere, practicarea sporturilor ocupă un loc dintre cele mai importante. Bucurându-se de o largă popularitate în rândul copiilor, această activitate constituie un mijloc atractiv și educativ de petrecere a timpului liber. Iată de ce rolul profesorului de educație fizică într-o tabără pionierească este deosebit de însemnat, de ce sarcinile care-i revin sînt multiple.

În primul rînd, profesorul de educație fizică organizează gimnastica de învioreare de dimineață, care este obligatorie în toate tabererele. Ajutoarele lui principale în această direcție sînt instructorii de tabără. Dar majoritatea instructorilor de tabără nu sînt specialiști în educație fizică. De aceea profesorii experimentați le acordă un sprijin sistematic. Ei alcătuiesc programe unice de gimnastică pe grupe de vîrstă, pe care le execută împreună cu instructorii, pentru a fi învățate de ei. Aceste programe sînt schimbate după trei sau patru zile, cîci altfel se banalizează, iar copiii nu se mai simt atrași de ele. În fiecare zi profesorii execută demonstrativ exercițiile cu cîte o grupă de copii, în timp ce instructorii asistă la exercițiile tuturor grupelor. Scopul final este considerat atîns în momentul în care copiii execută cu interes și plăcere exercițiile, arătîndu-și dorința de a le continua și acasă.

O parte însemnată a activității profesorului de educație fizică în taberere de la mare e constituie activitatea pe plajă. Împreună cu medicul taberei, el fixează în fiecare zi timpul de baie și de expunere la soare al copiilor, are grijă să nu intre în apă mai mult de două sau trei detașamente deodată, pentru ca toți copiii să poată fi observați.

Practic vorbind, un curs de învățare a înotului nu este posibil în tabere, întrucît învățarea este mereu în mișcare; unele procedee elementare, mergînd pînă la plutirea pe față sau pe spate, pot fi însă însușite de copii, mai ales dacă sînt efectuate sub formă de jocuri. Întrucît profesorul nu se poate ocupa de toți copiii deodată, va fi necesar să-i învețe aceste jocuri pe aceeași instructori care știu să înoate. Astfel, mulți profesori organizează la început concursuri de stat sub apă cît mai mult, fără

respirație; exercițiul se execută în cerc, copiii ținîndu-se de mîini, iar scufundarea se obține prin simpla întoarcere a genunchilor. Tot în această formație, unii copii se ghemuiesc sub apă ridicînd picioarele de pe fund și ținîndu-se de mîini cu ceilalți, care, în picioare fiind, se deplasează în cerc. Același exercițiu de plutire în ghemuit se execută în continuare fără sprijin, insistîndu-se să se inspire cît mai mult aer înainte de scufundare. După aceea se trece la plutirea pe față cu brațele întinse înainte, pentru început cu ajutorul unui coleg, apoi singur. După ce copiii au învățat acest exercițiu el este complicat într-un mod deosebit de atractiv; elevii se așează cu fața spre mal și, în momentul în care un val este în dreptul lor, își iau vînt, plutind spre tîrm odată cu el. În toate exercițiile descrise mai sus profesorii insistă ca elevii să nu stea încordați în apă, ci să lase tot corpul cît mai moale, ca să nu se ducă la fund; de asemenea, nu-i lasă pe copii să stea paralel cu valurile, pentru a nu fi răsturnați sau loviți de apă în urechi.

În continuare se trece la o serie de jocuri în apă cu aplicarea celor învățate. Asemenea jocuri sînt: de exemplu, „Plasa și peștii” — în care unii copii alcătuiesc „plasa”, ținîndu-se de mîini, iar alții, „peștii”, caută să se strecoare plutind; „Cine adună mai multe scoici de pe fund”; „Trenul” — format dintr-un lanț de copii care plutește ținîndu-se fiecare de picioarele celui din față și fiind trasi de un copil ce imită locomotiva, „Cine plutește mai mult pe apă” etc.

Cea mai importantă parte a activității de cultură fizică o constituie însă aceea care se desfășoară în cadrul cercului. Unii profesori organizează această activitate aproape la fel ca în școală: aleg cîteva discipline sportive practicabile în condițiile existente în tabără și execută cu elevii elemente simple ale tehnicii disciplinelor respective. S-ar părea că metoda este foarte bună, fiindcă se continuă predarea de noțiuni noi și se consolidează cele însușite. În felul acesta însă nu se dă suficientă atenție activității competiționale de masă. De obicei, pentru eventualele concursuri acesți profesori aleg pe co-

pii cei mai bine pregătiți, din care formează două sau mai multe echipe care se întrec între ele, în special în zilele de sfîrșit de săptămîină; cei mai mulți copii rămîn însă simpli spectatori și interesul lor pentru cercul de educație fizică scade.

Metoda care dă cele mai bune rezultate este aceea de a axa activitatea sportivă pe cît mai multe competiții, care să cuprindă toată masa copiilor. Avînd în vedere posibilitățile care există în general într-o tabără la mare, se pot practica fotbalul, handbalul, voleiul și, din atletism, în special alergările și săriturile. Fotbalul îl cunosc mai toți copiii, iar handbalul este suficient de accesibil pentru ca și cei mai slab pregătiți să poată participa la o întrecere; același lucru se poate spune și despre alergări și sărituri și, cu oarecare rezerve, despre volei.

Este bine ca, la începutul fiecărei serii, profesorul să-și alcătuiască, în funcție de numărul detașamentelor, un calendar sportiv competițional pe grupe de vîrstă, în care să specifice la ce sporturi se concurează; precum și zilele de disputare a competițiilor. Sistemul de desfășurare va fi totdeauna cel turneu, întrucît cel eliminătoriu durează mult mai puțin, unele echipe neputînd juca decît o singură dată. Este indicat ca în prima săptămîină să se organizeze meciuri în cadrul fiecărui detașament, pentru a se putea cunoaște nivelul de pregătire al copiilor; pe baza acestor meciuri se pot forma în fiecare detașament cîte două reprezentative, una alcătuită din pionieri bine pregătiți, iar alta din cei cu pregătire mai slabă.

Astfel concursurile vor cuprinde întreaga masă a copiilor. În săptămîinile următoare se pot organiza meciurile interdetașamente, conform datelor din calendarul sportiv.

Acolo unde sînt școlari veniți din diverse părți ale țării se obțin rezultate excepționale prin organizarea de meciuri între reprezentative pe regiuni. Același lucru se poate desfășura paralel cu cele interdetașamente, în special în zilele de sîmbătă sau duminică; toți copiii din tabără pot să participe la ele ca spectatori, interesul pe care îl stîrnește un meci între două reprezentative pe regiuni fiind deosebit. Același procedeu se poate în-

trebuința și pentru probele de atletism, întrecerile realizîndu-se tot pe cîte două grupe și între regiuni.

Pentru copiii de vîrstă școlară mică sînt recomandate stafetele combinate cu alergări în saci, rostogoliri, aruncări la țintă sau alergări cu îndeplinirea unor sarcini cum sînt îmbrăcarea și dezbrăcarea, stringerea de obiecte etc. Acestea se pot desfășura după același procedeu ca la elevii mai mari.

Reușita activității de cultură fizică și sport este deplină dacă profesorii se pricep s-o popularizeze. Este bine să se așeze la loc vizibil programul de desfășurare a meciurilor, rezultatele lor, clasamentele la fiecare disciplină sportivă și grupă de pregătire, precum și clasamentul final pe detașamente sau regiuni, alcătuit pe baza punctelor obținute prin participarea la toate competițiile din tabără. La atletism e necesar să existe recorduri ale taberei, întrecerile pentru doborîrea lor devenind o tradiție.

Utilizînd această metodă, profesorul de educație fizică nu trebuie să cadă în greșala de a se rezuma numai și numai la competiții. Este necesar ca înainte de fiecare meci să se asigure încălzirea jucătorilor, care se va desfășura cum în felul părții pregătitoare dintr-o lecție de educație fizică obișnuită, cu o durată de cel puțin 30 de minute. La fiecare competiție este bine să se includă exersarea elementelor de bază ale tehnicii sportului respectiv, căutîndu-se pe cît posibil să se îndrepte eventualele greșeli.

Procedeează bine acei profesori care, spre sfîrșitul fiecărei serii, își planifică o zi pentru desfășurarea celei mai importante finale la toate sporturile. Aceasta este o zi festivă, „Ziua sporturilor”, și este pregătită așa cum se pregătesc competițiile importante: terenul este marcat din timp, programul se anunță tuturor, se organizează o defilare a participanților, urmată de un raport. Din rîndul copiilor se aleg arbitrii de concurs, care lucrează sub supravegherea instructorilor. La sfîrșit se împart premii.

O astfel de activitate sportivă rămîne de neuitat și este un stimulent puternic pentru activitatea sportivă de mai tîrziu.

Prof. AUREL URMUZESCU
București

Schimb de experiență

Recent secția de învățămînt și cultură a sflatului popular raional Lăpuș a organizat la Școala elementară de 7 ani din Copalnic Mănăștur un schimb de experiență cu directorii școlilor de 7 ani și profesorii de științele naturale din raion pe tema „Sarcinile profesorilor care predau științele agricole”.

În cadrul temei generale au fost prezentate două referate orientative: „Activitățile practice ale elevilor pe lotul demonstrativ în perioada sfîrșitului de an școlar” susținut de prof. Ionuț Petru din localitate și „Organizarea și desfășurarea lecțiilor practice de științele agricole în școala de cultură generală din mediul sătesc”, referat expus de profesoara Bodea Maria de

Un moment din piesa „Prietenii ei” de Victor Rozov prezentată de curînd de elevii Școlii medii nr. 2 din Capitală.

Pentru noi modele și tipuri de jucării

Ministerul Învățămîntului și Culturii, în colaborare cu Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei și Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești, a instituit un concurs cu premii pentru modele și tipuri de jucării și jocuri.

Regulamentul pentru concurs precizează temele concursului — jucării metalice vopsite sau litografiate, simple și pe roți, jucării muzicale, jucării mecanizate, vehicule pentru copii (trotinete, triciclete, biciclete, mașini-auto cu pedale, landouri și cărucioare pentru păpuși etc.), jocuri cu desene litografiate pe carton sau hîrtie, decupante, pliante, caiete de colorat, jucării și jocuri din lemn, din cauciuc, din celuloză și alte mase plastice, păpuși și capete de păpuși din materiale plastice, carton presat, carton pre-

sat combinat cu material textil, jucării și jocuri electrice sau magnetice, animale din materiale textile etc.

Pentru fiecare temă sînt repartizate premii și mențiuni în valoare totală de la 1.000 la 20.000 lei.

La concursul pentru modele și tipuri de jucării și jocuri pot participa cadrele didactice, muncitorii, cooperatorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din orice întreprindere sau organizație economică, precum și artiștii, mici meseriași sau alte persoane, participarea putînd fi individuală sau colectivă.

Lămuriri suplimentare și prospectul detaliat al concursului se pot obține de la Comisia tehnico-artistică pentru jucării din Ministerul Învățămîntului și Culturii, strada Spiru Haret nr. 12, telefon 14.24.00.

CONCURSURI

Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu”-București anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

Preparator principal — poziția IV/15 — Fitotehnie.

Preparator — poziția IV/16 — Fitotehnie.

Șef laborator — poziția IV/20 — Pastrarea și prepararea nutrețurilor.

Asistent — poziția V/6 — Fitopatologie.

Șef laborator — poziția VII/12 — Tractoare, mașini și unelte agricole.

Preparator principal — poziția VII/13 — Tractoare, mașini și unelte agricole.

Șef laborator — poziția VIII/28 — Alimentația animalelor domestice.

Preparator principal — poziția VIII/30 — Alimentația animalelor domestice.

Asistent — poziția IX/27 — Zootehnie specială.

Asistent — poziția X/17 — Organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

Preparator principal — poziția X/26 — Economie agrară.

Asistent — poziția XI/13 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XI/20 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XI/21 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XI/22 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XV/11 — Fizică și meteorologie.

Preparator principal — poziția XV/12 — Matematici.

Preparator principal — poziția XVI/15 — Genetică și ameliorarea plantelor.

Preparator principal — poziția XVI/16 — Botanică.

Șef laborator — poziția XVII/23 — Agrochimie.

Preparator principal — poziția XVIII/12 — Legumicultură.

Preparator — poziția XIX/11 — Pomologie.

Asistent — poziția XXI/9 — Anatomie comparată.

Asistent — poziția XXI/10 — Anatomie comparată.

Preparator principal — poziția XXII/19 — Fiziologie animală.

Preparator — poziția XXIII/15 — Patologia și clinica bolilor contagioase.

Asistent — poziția XXIV/5 — Exportiză sanitară — veterinară.

Șef de laborator — poziția XXIV/13 — Patologia și clinica bolilor medicinale.

Asistent — poziția XXIV/16 — Semiologie și röntgenologie.

Șef de laborator — poziția XXIV/17 — Semiologie și röntgenologie.

Asistent — poziția XXIV/26 — Anatomie patologică.

Asistent — poziția XXV/16 — Obstetrică, ginecologie și clinică ob-

Șef de laborator — poziția XXV/18 — Obstetrică, reproducție și clinică obstetrică.

Asistent — poziția X/23 — Evidență contabilă.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de 1 lună de la apariția prezentului anunț la Rectoratul Institutului, următoarele acte:

— Copie legalizată de pe actele de studii;

— lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;

— certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt;

— certificat de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează;

— dovadă de efectuarea stagiului de producție în sensul pct. 5 din H.C.M. nr. 1003/1957;

— memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat;

— autobiografie.

Concursul se va ține la Institutul Agronomic „N. Bălcescu” București, B-dul Mărăștii nr. 59 — după 2 luni de la apariția prezentului anunț și se va desfășura conform prevederilor articolelor 48 și 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 de la Rectoratul Institutului.

★ Institutul Politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a unui post de preparator principal de la catedra de Tehnologie substanțelor organice.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de 1 lună de la publicarea prezentei la Rectoratul Institutului Politehnic Iași, Calea 23 August Nr. 11, însoțită de următoarele acte:

— Copie legalizată de pe actele de studii

— Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar

— Certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt

— Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează

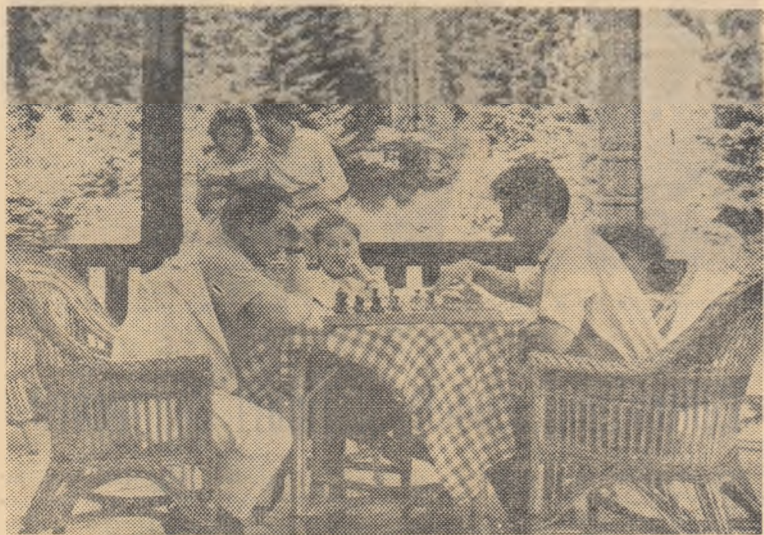
— Memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat

NAVETISTUL

— Ce idee: să stai la Mangalia și să faci plajă la Mamaia!

— Lice că nu vrea să-și piardă antrenamentul.

O partidă de șah pe terasa uneia din casele de odihnă ale pitoreștii stațiuni Sina din Vale, regiunea Oradea

Prin grija sindicatului

Realizarea unui concediu cât mai plăcut și instructiv învățătorilor și profesorilor — iată una din preocupările actuale ale organizațiilor sindicale din învățământ. Anul acesta, mii de educatoare, învățătoare, învățători și profesori sînt trimiși în stațiunile de odihnă de pe litoralul Mării Negre și la munte, numărul lor fiind simțitor sporit față de anii precedenți.

În perioada de pregătire, comitetele sindicale au luat măsuri pentru folosirea integrală a biletelor primite pentru odihnă și cură în casele C.C.S. și sanatoriile Ministerului Sănătății. În acest scop propunerile pentru odihnă și cură au fost făcute din vreme, în ședințele grupelor sindicale. Numai din orașele Ploești, Cluj, Satu Mare și Sibiu au plecat și vor pleca în casele de odihnă ale C.C.S., în lunile iulie-august și în prima jumătate a lunii septembrie, peste 800 cadre didactice. Astfel, pedagogii din Ploești și Sibiu se vor odihni în stațiunile Vasile Roaită, Mamaia, Eforie, Sinaia, Amara, Vălenii de Munte etc.; cei din Orașul Stalin la Năvodari, Costi-nești, Borsec, Bazna, Victoria și Sovata. Mulți dintre ei vor avea prilejul să cunoască pentru prima dată marile construcții ce s-au ridicat în ultimii ani în stațiunile de pe litoral.

Merită să subliniem atenția deosebită ce o acordă vacanței cadrelor didactice sindicatele muncitorilor din învățământ din Timișoara, Sibiu și Cluj (președinți Lazăr Grama, Maria Popovici și V. Sabău), care, din dorința de a trimite în stațiuni balneo-climaterice cât mai mulți membri de sindicat în afara celor care primesc bilete la odihnă în casele C.C.S., au amenajat și contractat cu posibilități proprii case de odihnă și cabane în localitățile mult solicitate de pe litoral și de la munte.

Sindicatul muncitorilor din învățământ din Sibiu, de exemplu, a închiriat două case la Vasile Roaită, unde se vor odihni în această vară 170 de cadre didactice, iar sindicatul muncitorilor din învățământ din Cluj a asigurat odihnă a 200 de cadre didactice la Sîngeorz și a 72 cadre în diferite alte stațiuni prin amenajarea cu posibilități locale a unor vile.

Mult interes față de odihna membrilor de sindicat a manifestat și Sindicatul muncitorilor din învățământ din Satu Mare care, pe lângă cei 141 învățători și profesori trimiși la odihnă cu bilete primite de la Consiliul local al sindicatelor, a trimis cu posibilități proprii încă 40 de cadre didactice în stațiunile de pe litoral. Sindi-

catul muncitorilor din învățământ din Timișoara a trimis, de asemenea cu posibilități proprii, pe litoralul Mării Negre, 300 de cadre didactice și membri de familie, în afara celor care au primit bilete prin C.C.S.

O mare atenție a fost acordată în acest an de către sindicate organizării excursiilor turistice și documentare.

Este deosebit de pozitiv faptul că la fixarea itinerariilor s-a urmărit includerea marilor șantiere de construcții și a întreprinderilor construite în anii puterii populare. În itinerariul excursiei organizate de Sindicatul muncitorilor din învățământ din orașul Cluj, de exemplu, pe lângă vizitarea orașelor București și Constanța și a Delfei Dunării, este cuprinsă vizitarea Săvineștilor și a hidrocentralei de la Bicaz. Sindicatul contribuie astfel la cunoașterea de către cadrele didactice a înfăptuirilor poporului nostru, care, sub conducerea partidului clasei muncitoare, obține mereu noi și mari realizări în construirea socialismului în patria noastră. Sindicatul de învățământ din Sibiu organizează o excursie gratuită cu o durată de 10 zile pentru 30 de învățători și profesori care au obținut rezultate deosebite în activitatea profesională și social-culturală. Itinerariul acestei excursii cuprinde vizitarea unor întreprinderi și localități ca Onești, Tg. Ocna, Miercurea Ciuc, Lacul Roșu, Bicaz, Piatra Neamț, Humulești, Suceava, Rădăuți, Gura Humorului, Vatra Dornei, Năvodari, Dej, Cluj, Turda, Sebeș-Alba.

Vacanța din acest an înseamnă pentru cadrele didactice odihnă în cele mai frumoase stațiuni climaterice, tratament în stațiunile balneare, excursii turistice pentru cunoașterea frumuseților patriei, vizitarea marilor întreprinderi, a șantierei de construcții. Sindicatele din învățământ au acordat acestor probleme o atenție sporită reușind să obțină încă de pe acum realizări frumoase. Ele au însă datoria să se ocupe și de alte laturi ale vacanței pedagogilor. Astfel, în orașele în care există un număr mare de cadre didactice, sindicatul poate amenaja cluburi sezoniere unde să se organizeze diferite activități plăcute și instructive pentru cadrele didactice și familiile lor. Asemenea cluburi pot fi organizate ușor în localurile de școli rămase libere. Inzestrate cu săli de șah, săli de sport, mese pentru țens, servite de bibliotecile sindicale cu cărți și reviste, asemenea cluburi vor atrage desigur un mare număr de cadre didactice, pentru care se pot organiza aici și scurte conferințe, recenzii, consfățuri, audiții muzicale, vizionări de filme documentare etc.

Vizite în Capitală

Au venit de pretutindeni, din cătune de munte cu casele risipite în vale sau cătărate pe margini de prăpastie, din așezările de pe cîmpia Bărăganului, de pe plaiurile înșorite din preajma Mării Negre, din străvechile sate răspândite pe malurile Putnei, în Munții Vrancei. Erau peste 300 de învățători și profesori, cei mai vrednici reprezentanți ai celor care, cu modestie și cu pasiune, pregătesc viitoare generații de constructori ai societății noastre, ai celor care poartă în rîndul maselor făclia luminoasă a culturii. La sfîrșitul unui an de muncă încordată i-a așteptat o plăcută surpriză: drept răsplată pentru strădaniile lor, Ministerul Învățămîntului și Culturii le-a oferit o excursie de câteva zile în Capitală.

Cînd au pătruns în holul imens al noii săli a Palatului Republicii în care pașii alunecă pe oglinda mală a lespezilor de marmură, zvonul de glasuri a amuțit, sfiindu-se parcă să tulbure cu ecoul său măreția acestui edificiu. Un inginer le-a făcut o scurtă prezentare a detaliilor arhitectonice și tehnice. Privirile au prins să cerceteze cu aviditate pereții capitonaiți, de culoarea cerului, călînd să ghicească înapoia lor pătenjenșul instalațiilor tehnice, plafonul înclinat spre scenă, faldurile uriașe ale cortinei de culoarea piersicii pirguite.

La ieșirea din sala Palatului, în baia de lumină a soarelui de iulie se deslășura un decor minunat. La stînga, zvelt și temerar — blocul turn, de la el șirul de blocuri cu fațade al căror colorit îl amintește pe acela al vilelor de pe litoral se întinde în lături pe sute de metri.

Acestea au fost primele imagini, primele impresii pe care le-au trăit cei 300 de învățători și profesori veniți din întreaga țară la București. Dar vizitarea ansamblului de construcții din Piața Palatului nu a fost decît un prolog al zilelor de peregrinări prin cele mai frumoase, mai însemnate și mai interesante colțuri ale Capitalei. Au fost în cartierul Floreasca, grădina simetrică de blocuri masive, cu alei largi și drepte, plină de soare, de lumină, de flori. Au vizitat Combinatul poligrafic „Casa Școlii”, admirînd acest gigant arhitectonic, creație a oamenilor descălușați de exploatare, au trecut plini de interes prin secțiile în care se ascund tainele țipărite. Au fost apoi la uzinele „23 August” și la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”. Lîngă cuptoarele de foc din secțiile de țorjare, lîngă strunguri sau printre șirurile mașinilor de cusut, cei a căror meserie este aceea de a-i învăța pe alții au avut de data aceasta ei înșiși de învățat, ascultînd cu un interes pasionat pe muncitorii care le-au împărtășit cu dragoste cite ceva din tainele muncii lor.

Insoțiți pretutindeni de pedagogii din Capitală, îndatoritori și ospitalieri, excursioniștii au căutat să vadă cît mai multe, să nu scape

nimic din noianul de noutăți pe care le-au întâlnit aici. Nu rareori puteai zări pe cite cineva scoțînd discret din buzunar un carnet minuscul, în care nota în fugă citeva cuvinte, amănunte care cu siguranță vor fi povestite copiilor la școală sau celor adunați la cîminul cultural.

Ceasuri minunate au petrecut pedagogii în muzele și expozițiile Capitalei. Vizitarea Muzeului de Istorie a P.M.R. le-a prilejuit momente de profundă meditație. În sălile spațioase în care numeroase documente, fotografii, machete vorbesc despre lupta eroică a partidului, învățătorii și profesorii s-au gîndit la viața plină de abnegație a comuniștilor. Realizările de astăzi ale regimului nostru, din care pedagogii au văzut o parte vizitînd Capitala, sînt o încununare a luptei celor care vorbesc exponatele muzeului.

Muzeul satului și Muzeul „Grigore Antipa” au constituit centre de atracție în special pentru geografi și naturaliști, pe care i-am văzut discutînd cu aprindere despre valoarea exponatelor.

La expoziția sovietică din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin” pedagogii au înțrîizat vreme îndelungată în fața rachetelor sputnicilor și planetelor artificiale, făcînd comentarii, privînd, luîndu-și note. Mașinile industriale au fost de asemenea cercetate în amănunțime.

La Muzeul de Artă al R.P.R. mulți învățători au contemplat pentru prima dată tablouri originale de Grigorescu, Andreescu, Luchian, Aman, Băncilă, El Greco, Rodin, trecînd prin galeriile de artă națională, orientală și occidentală.

Serile, dascălii și le-au petrecut în sălile de spectacole. La Teatrul de operă și balet al R.P.R. sub ciorchinele cadetablului de cristal, au ascultat acordurile patetice ale operei „Tinăra Gardă”, iar la Teatrul satiric muzical „C. Tănase” s-au desfatat vizionînd spectacolul „Revișta oglinzilor”.

★

De-a lungul celor trei zile petrecute de ei în Capitală i-am însoțit în permanență pe învățători și profesori, am încercat să le ghicesc impresiile, să aflu cite ceva despre viața și preocupările lor.

Așa am cunoscut-o pe Natalia Danțiș, învățătoarea din sîtulul Coza, raionul Vrancea. Ageră, slabuță, cu privirile deschise, vorbește simplu, puțîn repezit. În sîtulul ei nu sînt decît 250 de case. La școală vin 110 copii, adică toți copiii de vîrstă școlară. N-a rămas nici unul în afara școlii. „Dacă au venit toți de la început? Da’ de unde! Credeți că este chiar așa ușor? În Coza casele sînt departe una de alta. Uneori trebuie să mergi 5 kilometri ca să ajungi la o așezare omenească”. Și Natalia Danțiș a mers. Nu o dată. De multe ori. A stat de vorbă cu țărani pe indelete.

La început mai puțîn, apoi din ce în ce mai mulți, copiii au venit rînd pe rînd la școală. Natalia Danțiș rîde, arătîndu-și dinții strălucitori: „Acum vin toți”.

— Grigore Cristescu — se recomandă tînărul cu ochi albaștri, cu gesturile reținute și vorba cumpănită, modestă. Află apoi despre el că-i directorul Școlii din comuna Sacosul Turcesc. Îl bucură tare mult excursia, dar îl frîmîntă și nerăbdarea de a ajunge înapoi, să se aple iar pe șantier, să privească cu ochi de gospodăr lucrările, să se consulte cu proiectanții, să a-lerge după material și chiar să pună mîna pe mistrie și lopată.

Înt-un grup am văzut o fată care, în rochia ei cenușie cu guler alb, părea să fie elevă. „Miș profesoară” — menționează ea, zîmbînd. E profesoară la Bocșa Vășiovei, în Banat, și o cheamă Doina Bojincă. A terminat facultatea de vreo 2 ani și mai păstrează și acum în amintire emoțiile examenelor. „Pentru mine — arată ea — fiecare lecție este la fel cu un examen. Numai că în locul unui singur examenator, sînt peste 30: elevii. Colegii mei soun că predau bine... Dar nu vreau să mă mulțumesc cu puțîn. Vreau ca fiecare lecție a mea să fie cît mai izbutită, ca toți elevii mei să fie stăpîniți pe cunoștințe multe, să știe să le aplice în viață”.

Oameni felurii, întîmplări felurite. Fiecare ar avea să povestească numeroase lucruri despre muncă care o duce în satul său, în la cîminul cultural...

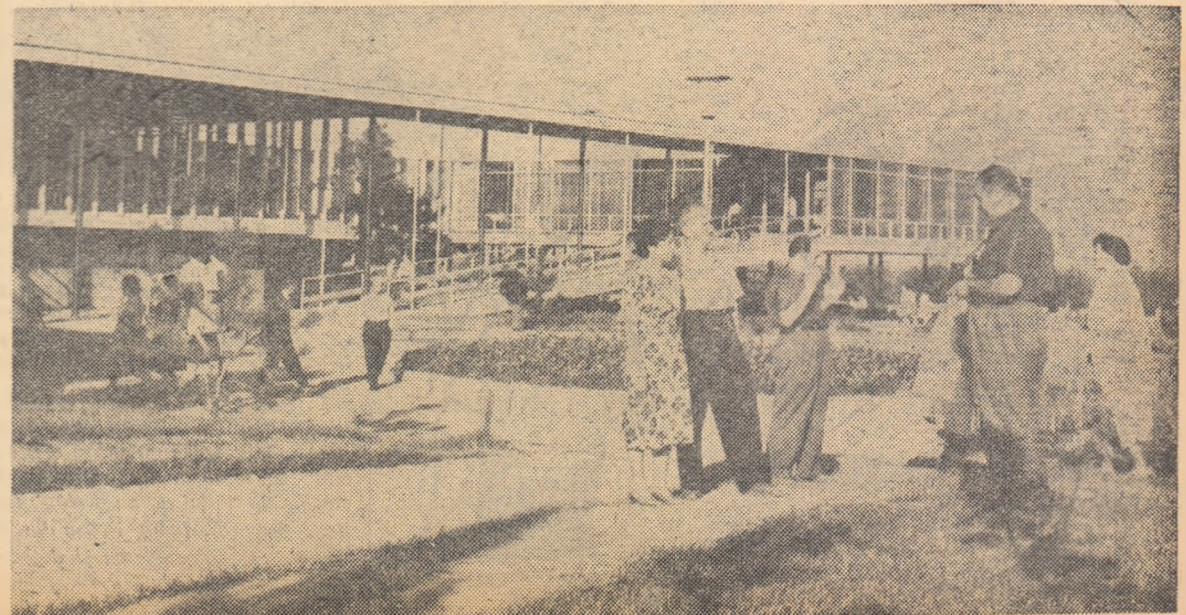
Cînd a luat sfîrșit excursia, a avut loc o scurtă adunare în care dascălii au finit să-și arate mulțumirea și să-și mărturisească impresiile. „Am rămas adînc impresionat — a spus Viskij Arpad de la Școala din Hășdat, raionul Hunedoara — de ceea ce am văzut aici. În aceste zile mi-am lărgit foarte mult orizontul. Voi duce acasă, în rîndurile copiilor și ale țărănilor colectivizati din satul meu, o comoră de știri noi despre construcția socialismului în patria noastră”.

„Pentru noi, pedagogii, este deosebit de important — a subliniat Grigore Pora din comuna Vultureni, raionul Cluj — să fim la curent cu tot ceea ce s-a realizat în țara noastră. Noi cîștim presa, dar e cu totul altceva să vii să vezi cu proprii tăi ochi minunatele transformări care au loc în acești ani. Am văzut Bucureștiul în 1951. Astăzi, după 9 ani, mi se pare de nerecunoscut. Cînd mă voi întoarce acasă voi avea multe de povestit și cred că același lucru se va întîmpla cu toți colegii mei”.

Iar tînărul Constantin Barbacaru din comuna Darabani a finit să-și exprime mulțumirea în citeva versuri modeste, dar entuziaste și avîntate:

„Au răsărit în largul țării mele Mindrețe de palate, ca-n povești, Dar nu-mparații locuiesc în ele, Ci muncitorii plaiurilor rîntoșești. Poveștile visate odinioară Azi le trăim în scumpa noastră țară”

OCTAVIAN BUZESCU

Zimbiji vă rog! Fără îndoială această fotografie le va aminti întotdeauna oamenilor școlii trimiși la odihnă la stațiunile de pe litoralul Mării Negre de aceste zile minunate

Școala și teatrul

Prin prezentarea tot mai largă a școlilor cu material didactic se creează școlii elevilor posibilitatea să verifice în practică cele învățate.

Noi sortimente de material didactic

Sarcinile deosebite pe care le pune în fața școlii etapa desăvârșirii construcției socialismului în patria noastră cer din partea pedagogilor o mai atentă preocupare pentru felul în care li se predau elevilor cunoștințele cerute de programele de învățământ.

Sintem conștienți că un sprâjin de preț în munca învățătorilor și profesorilor îl constituie materialul didactic, care li ajută pe elevi să înțeleagă deplin și mai lesne noțiunile predate de pedagog în cursul lecțiilor. De aceea, străduințele întreprinderii noastre sînt îndreptate înspre confecționarea unui material didactic cât mai bine gândit, mai bine executat și în cantități care să satisfacă nevoile școlilor. Preocupată să contribuie la asigurarea bazei didactico-materiale a procesului de învățământ în raport cu sarcinile care reies din documentele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român pentru școală, întreprinderea de material didactic întreprinde noul an școlar cu noi realizări.

Astfel, pentru școlile medii de cultură generală vom fabrica peste 20 de noi sortimente. Amintim printre acestea corpul omenesc cu organe, transparent, confecționat din mase plastice. Acest sortiment prezintă multe avantaje față de cel vechi, care se deteriora destul de ușor, fiind construit din ipsos. Executăm, de asemenea, truse pentru lucrări frontale de mecanică și electricitate. Aceste truse cuprind piesele și subansamblele necesare demonstrării și experimentării principiilor de bază ale mecanicii fizice.

Socotim că vom reuși să ajutăm în mod substanțial școlile și prin trusa de tuburi cu gaze rarefiate, care va permite executarea de demonstrații cu privire la descărcările electrice în gaze rarefiate și la luminescența caracteristică a diverselor gaze obținute în momentul descărcării electri-

ce. De asemenea, va fi folosit procesul de învățământ aparatul pentru analiza spectrală, care va da elevilor posibilitatea să privească, să cerceteze și să cunoască noile procedee de analiză utilizate în industrie.

Și pentru învățământul preșcolar vom da sortimente noi; ca tronul demontabil, bețișoare ș.a. Pentru școlile speciale vom fabrica harta R.P.R. în relief din material plastic, muleje demonstrative tot din mase plastice, trusă pentru corectarea vorbirii, mașina pentru soacșit etc.

Înainte cu cîtva timp, în întreprinderea noastră au existat o serie de deficiențe în ce privește fabricarea de material didactic destinat învățămîntului superior. În prezent, mobilizați de prevederile cuprinse în documentele partidului cu privire la ridicarea nivelului învățămîntului de toate gradele, ne străduim să lichidăm aceste lipsuri, astfel încît pentru noul an școlar problema producerii de material didactic necesar institutelor de învățămînt superior să fie în preocupările noastre pe același plan cu celelalte probleme ale învățămîntului de cultură generală. Printre aparatele care stau în atenția noastră pentru anul școlar 1960-1961 se numără aparatul pentru demonstrarea cîmpurilor magnetice învîrtitoare la motoare electrice de curent alternativ, mașini de încercare la fluaj a metalelor, stiloscop pentru analiza calitativă a metalelor prin metoda spectrală și altele.

Colectivul întreprinderii noastre este hotărît să nu scape pețescă nici un efort pentru realizarea de material didactic cât mai bun, mai mult și mai ieftin. Vrem ca „marea fabricii” să fie o mîndrie a noastră a tuturor.

Ing. C. NICA
NICULESCU
directorul întreprinderii
de material didactic

O stagiune teatrală s-a închis, cealaltă se află acum în pregătire. Pe baza cunoștințelor și experienței acumulate actorii, ca și elevii, se străduiesc să facă un pas mai departe în măiestria artistică, în arta interpretativă, răspunzînd astfel exigențelor tot mai ridicate ale publicului.

Activitatea teatrală, ca și întreaga activitate creatoare din patria noastră, a primit recent un ajutor substanțial în orientarea ei ideologică. Cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej din Raportul la cel de-al III-lea Congres al partidului sînt călăuzitoare și pentru cei care educă prin teatru: „În prezent, activitatea ideologică, munca de lichidare a înfrîmirilor educației burgheze din conștiința oamenilor este tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei între vechi și nou”. Un puternic ecou trebuie să aibă aceste cuvinte în primul rînd în alcătuirea repertoriului dedicat educației comuniste a tinerii generații, știut fiind că el, repertoriul, reprezintă baza tematico-ideologică a teatrului.

Trebuie să spunem de la început că, din păcate, stagiunile trecute nu au oferit un număr suficient de spectacole dedicate celor de pe băncile școlii. Chiar o sumară analiză poate fi concludentă. Acele teatre care s-au preocupat de piesele pentru copii, au ales cu precădere basme, fantezii, domeniul fantastic al zinelor, împărățiilor, zmeilor și cosinznelor, Departele de noi gînduri de a repudia acest capitol plin de farmec și poezie al literaturii, dar exclusivă lui utilizare e cu totul nepotrivită. În primul rînd azi, pe scenă, este așteptat eroul nou, contemporan, pionier, utemist, e așteptată piesa care să închege conflictele și probleme contemporane, probleme legate de formarea unei noi conștiințe cetățenești, socialiste, în care se răsfrînge opera educativă a partidului.

Piesa Mioarei Cremene „Trestile de aur” a rămas un „unicat” în care pionierul era eroul unui conflict dramatic. „Cravata roșie” de Mihalkov a fost prezentată de Teatrul Tineretului și primirea ei calduroasă de către public (cu toate condițiile vitrege de programare la unele marșe în cursul săptămîinii) e o dovadă că școlarii așteaptă cu interes asemenea spectacole. Și totuși teatrele preferă să umple în repertoriul local dedicat școlilor, tinerilor, cu o fantezie montată în maniera unei opere și... reprezentată de multe ori ca pentru adulți.

Ca urmare a insuficien-

ței preocupării a teatrelor de a răspunde acestei necesități stringente, „sanctuarul literar” este sărac în acest domeniu. Chiar Teatrul Tineretului, obligat prin însăși titulatura sa tinerii generații, a avut o activitate anemică, preferînd dramatizările după operele unor clasici (Dickens, Twain) muncii cu autorii în vederea elaborării unor noi piese. O consfățuire inițiată la sfîrșitul stagiunii de către teatru își așteaptă deocamdată roadele concrete la... număratoarea de toamnă.

Secretariatele literare ale teatrelor din Capitală și din regiuni ar putea avea inițiative creatoare în vederea stimulării dramaturgiei pentru copii, organizînd consfățuiri cu cadrele didactice și activiștii ai organizațiilor U.T.M. Un vast material tematic plin de poezie, semnificativ prin noua atitudine față de școală a elevilor ce îmbină studiul cu activitatea în producție, stă la dispoziția creatorilor care trebuie să pătrîdă în sistemul „documentării” în familie și să ia contact nemijlocit cu școala și cu problemele ei.

Prea puțin a făcut în această direcție și secția de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor. Dezbaterile pe tema teatrului pentru copii, pe care și-a programat-o, ar trebui să se transforme cît mai neîntîrziat în fapt.

În bună măsură „greul” în ce privește spectacolele pentru copii l-au dus teatrele de păpuși, inimoasele și harnicele noastre colective care, în ciuda tineretului lor, și-au cucerit azi o binemeritată faimă internațională. Repertoriul lor, mult mai variat ca în alți ani, a inclus în sfîrșit piese cu temă pionierească, piese inspirate din viața școlii. Nenumăratele spectacole date de aceste colective, legăturile lor trainice cu publicul școlar le sporesc eficiența educațiv-artistică. O consfățuire pe țară a teatrelor de păpuși care a avut loc zilele acestea la Cluj a debătut tocmai problema mijloacelor specifice dramaturgiei pentru păpuși, în vederea realizării chipului pionierului pe scenă.

Pentru elevii din clasele mari „Nota 0 la purtare” a fost ani de zile o piesă pe care ei au apreciat-o, ea jucîndu-se pe aproape toate scenele din țară. Dar nu au existat alte piese originale cu o tematică asemănătoare. Cele mai multe teatre au găsit un material tematic deosebit de bogat în dramaturgia scriitorului sovietic Victor Rozov, cunoscutul autor al pieselor „Într-un ceas bun” și „În căutarea bucuriei”. Rozov, un sub-

til cunoscător al psihologiei adolescenților, s-a apropiat cu pasiune de eroul tînar, de omul nou a cărui viață bogată sufletească e determinată de coordonatele vieții socialiste în care el crește și se dezvoltă, oferînd un strălucit exemplu autorilor noștri.

Puținătatea pieselor originale care să reflecte problemele actuale ale școlii și elevului, începînd cu perioada descifrării buchiilor pînă la absolvire, e destul de evidentă. Ar trebui ca noua stagiune să fie mai „daruică” și acest deziderat ar trebui să fie luat în seamă în primul rînd de autorii dramatici, chemați să creeze acele piese valoroase care să fie iubite de micii sau de tinerii spectatori. De asemenea, inițiative mai bogate trebuie să pornească de la organele de resort, ca și de la teatre. Acestea ar putea organiza consfățuiri cu elevii pe marginea spectacolelor, așa cum a făcut de pildă Teatrul Tineretului cu un succes deplin — atunci cînd a făcut-o. Pe această cale, fără discuție, s-ar obține roade în rezolvarea problemei ce ne preocupă.

Teatrul trebuie să devină un auxiliar prețios al școlii, iar elevii trebuie să găsească în repertoriul lui, sensibilizate cu mijloacele specifice imaginii artistice teatrale, răspunsuri la marile probleme ale eticii comuniste. Se impune mai multă inițiativă creatoare, mai mult entuziasm din partea teatrelor. În egală măsură se resimte necesitatea unui teatru special destinat copiilor, cu un repertoriu dedicat exclusiv lor, pe etape de vîrstă și probleme. Cu tot entuziasmul animatorilor săi, colectivul teatral al Palatului pionierilor, care a realizat unele spectacole valoroase dar insuficient popularizate, nu poate suplini această lacună, pentru lichidarea căreia Teatrul Tineretului ar putea face mult mai mult, punînd eventual o sală permanent la dispoziția copiilor, cu un repertoriu adecvat.

Teatrul pătrunde însă și în alt mod în viața școlii. În toată țara se extinde mișcarea artistică teatrală de amatori, impulsionată și de concursul biennial „I. L. Caragiale”. Am asistat adesea la valoroase spectacole date de elevi, finala concursului școlar pe țară din acest an relevînd talente autentice. Tot mai multe și mai bune spectacole ne sînt semnalate din toate orașele țării. Poemul „Zoia” de Margarina Aligher și-a aflat de pildă o admirabilă interpretare de către elevii din București și cazul nu e unic. Nenumărați actori

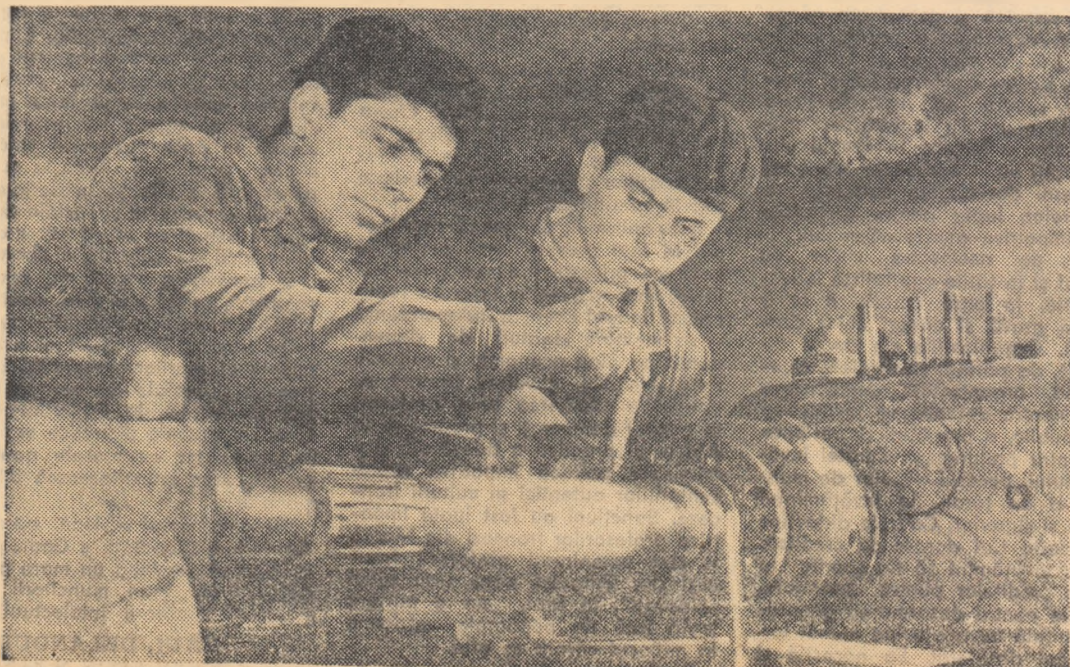
profesioniști au devenit instructori ai echipelor teatrale de elevi, cu rezultate foarte bune. Sînt actori care și dedică timpul lor liber acestei activități, uneori făcînd chiar pentru aceasta deplasări în provincie.

Din păcate repertoriul folosit e încă sărac și prea des înfîlmăm spectacole ale elevilor cu fantezii, opere (mult prea frecvent „Crai nou”), spectacole în care ei joacă vîrsta propriilor lor... bunici. De multe ori, ei se orientează spre spectacole de montare, a căror realizare e bineînțeles cel mai adesea neizbitivă. În școală ar trebui folosită mai larg brigada artistică de agitație, cu ascuțit critic și humor, o „gazetă teatrală fulger” care să comenteze, să combată lipsurile, greșelile. Ni s-au semnalat la Timișoara, Oradea, Iași, asemenea brigăzi de agitație cu minutorii de păpuși, elevii primind un ajutor substanțial în spectacolele lor prin instructori și materiale de la respectivele colective de păpușari. Activitatea teatrală amatoare e mai mult decît utilă în școală. Pe lângă rezultatele ei educative — dezvoltă simțul estetic al elevilor, le lărgesc orizontul de cunoștințe — face din elevi propagandiști ai mișcării artistice de amatori.

În școlile pedagogice, tinerii învățători pot și trebuie să învețe a fi și instructori artistici, fie ai teatrului de proză, fie ai celui de păpuși. Faptul se întîmplă cu rezultate excelente în școlile pedagogice din Timișoara și Oradea. Viitorii învățători vor dezvolta practic, mîine, la elevii lor gustul pentru artă, pentru teatru, vor lărgi bazele mișcării de amatori. E inutil să mai amintim alte roade ale activității teatrale — dicția, finuta, mișcarea — care toate, mai ales pentru un viitor pedagog, sînt atît de necesare.

În general e cunoscut că elevii vin cu multă dragoste la teatru. Dragostea lor pentru scenă trebuie cultivată treptat, continuu, armonios, firesc, plecînd de la repertoriul pînă la reprezentajii din sala de festivități sau amfiteatru. Nu este vorba de un divertisment, ci este o problemă de educație la care teatrul își are un eu-vînt greu de spus. Noul an școlar și noua stagiune își vor putea da și mai strîns mîna la toamnă, aceasta cerînd un plus de efort creator de ambele părți, de pe urma cărui vor avea de cîștigat micii cetățeni ai patriei noastre socialiste.

AL. POPOVICI

În timpul practicilor de vară ucenicii dovedesc îndemnare și interes pentru însușirea meseriei.

Conferința mondială a cadrelor didactice

La 25 Iulie se va deschide la Conakry, capitala tinerei Republici Guineea, Conferința mondială a cadrelor didactice. Va fi prima conferință profesională și sindicală ținută pe pământul Africii. Acest eveniment este caracteristic pentru epoca noastră, pentru importanța pe care o iau, în lume, țările mult timp asuprite de colonialism.

După cum spune Apelul comitetului de pregătire — în care alături de Federația cadrelor didactice din Africa Neagră (U.G.T.A.N.) și de Federația internațională sindicală a lucrătorilor din învățământ (F.I.S.E.) — departament profesional al F.S.M.), se găsesc și Sindicatul cadrelor didactice din Japonia, „Colegio de Maestros-normales y Equiparados” din Cuba, Sindicatul cadrelor didactice din Irak — „în Africa se prezintă sub forma lor cea mai ascuțită unele probleme fundamentale ale popoarelor: cucerirea libertății și a independenței, dispariția mizeriei și a discriminării rasiale, realizarea dreptului tuturor oamenilor la educație și la cultură”.

Pentru cooperare pașnică, împotriva imperialismului!

În țările care au suferit sau mai suferă încă de pe urma exploatații și a dominației monopolurilor străine, unul din aspectele cele mai caracteristice este de multe ori lipsa de școli pentru copii. Pentru a avea de mâncare, pentru a-și ajuta părinții care lucrează pe plantații sau uneori în mine sau uzine, aceștia fac tot felul de treburi: este un lucru obișnuit, în America Latină, în Asia, în Africa de Nord, să vezi copii lustragii, vânzătorii de bilete de loterie, să-i vezi ducând bagaje, deschizând ușile automobilelor, cerșind sau, cum am văzut acum câțiva ani la Alger, căutându-și hrana, în zorii zilei, prin lăzile de gunoi din cartierele europene.

Încă foarte tineri, fără să fi învățat carte, fără să aibă o calificare profesională, acești copii sînt puși să muncească la cîmp, pe plantații, în mine, în întreprinderi străine. Milioane de asemenea copii, smulși din satele lor de către sistemul colonial, nu aveau altă perspectivă decît cocioabele făcute din bidoane goale, la periferia marilor orașe, „rezervațiile” din Africa de Sud sau plantațiile societății United Fruit din America Centrală.

Pentru o minoritate relativ privilegiată, adică pentru cei cu știință de carte, perspectivele erau doar o funcție modestă în birourile vreunei întreprinderi industriale sau comerciale a monopolurilor.

Aceasta era — aceasta este încă foarte adeseori — situația copiilor într-un mare număr de țări. În a doua jumătate a veacului XX, majoritatea copiilor din lume continuă să nu aibă școli, și mai mult de jumătate din ei sînt încă analfabeți.

Este sigur că Conferința de la Conakry, parte integrantă din marea mișcare a popoarelor pentru cooperare pașnică și dezarmare generală, se va pronunța pentru suprimarea bazelor militare pe teritoriile străine, pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru ca uriașele sume cheltuite acum cu înarmările moderne să fie folosite în scopul îmbunătățirii vieții oamenilor, ceea ce ar înlesni dezvoltarea culturală a popoarelor, lupta pentru școlarizare și împotriva analfabetismului.

Sînt de asemenea multe de realizat și în țările capitaliste industrializate, în care bintuie o criză școlară gravă și uneori chiar dramatică. Organizațiile de cadre didactice, de părinți, sindicatele muncitorești, organizațiile democratice luptă pentru dezvoltarea învățămîntului public, a pregătirii profesionale, pentru prelungirea duratei învățămîntului, accesul copiilor de muncitori și de țărani la învățămîntul mediu și superior. Cadrele didactice din aceste țări doresc ca creditele pentru învățămînt să fie sporite în dauna creditelor pentru înarmare.

Lupta pentru dezarmarea generală și totală nu poate lua numai forma unui deziderat. Ea necesită și o acțiune alături de ceilalți oa-

meni ai muncii pentru a se pune capăt cursei înarmărilor, existenței blocurilor militare agresive, acțiunii forțelor militariste și monopoliste încă puternice care se opun oricărei acțiuni adevărate în favoarea destinderii internaționale și întrein atmosfere de încordare internațională, izvor de profituri.

Pentru dispariția colonialismului și a rămășițelor lui

Una din cele mai importante contradicții din lumea modernă este, fără îndoială, în țările capitaliste industrializate, acapararea mijloacelor de învățămînt și de cultură în favoarea unei minorități de privilegiați prin avere, în dauna năzuințelor maselor populare. În urma luptelor duse de părinții elevilor, a acțiunilor sindicatelor de cadre didactice sau sub presiunea necesităților tehnice, unele progrese s-au putut realiza, succese au putut fi obținute în sensul prelungirii anilor de școală, al măririi numărului școlilor, al unei mai bune adaptări a lor la nevoi. Dar aceste rezultate repuse neîncetat în discuție sînt cu totul insuficiente în comparație cu cerințele maselor largi ale popoarelor.

Cu toate aceste succese parțiale și precare, în universitățile din unele țări ca S.U.A., Franța, Anglia nu urmează decît un foarte mic procent de copii de muncitori și de țărani.

Dar această situație este privilegiată față de aceea pe care au cunoscut-o și o cunosc încă și acum țările coloniale. Asuprirea de clasă și se adaugă și asuprirea națională și colonială.

Fostele școli naționale, acolo unde existau, au fost distruse. Nu de mult, trupele engleze au închis școlile populației Kikui din Kenya, cu prilejul răscoalei pornite de Mau-Mau. Cu ce au fost înlocuite? Cu nimic. Copiii lăsați în voia întîmplării sau, pentru o foarte mică minoritate, de la 5 la 20 la sută din copii, o școală rudimentară.

Vom spune, spre exemplu, că în Algeria, pînă în 1954, limba arabă era socotită ca o limbă străină și că din 15.000 învățători, numai circa 500 erau de origină arabo-berberă.

O dată cu dezintegrarea rapidă a sistemului colonial, Conferința de la Conakry se va găsi în fața a numeroase probleme noi.

Țările care se eliberează de sub jugul colonial și își cîștigă independența se găsesc în obligația de a organiza sisteme școlare naționale în stare să pregătească în puțin timp cadrele tehnice, administrative și culturale de care aceste țări au nevoie.

Învățămîntul, în aceste țări, are de rezolvat probleme complexe, a căror soluționare urmează a se efectua într-un timp relativ scurt; printre altele, stabilirea de noi programe școlare care să însemne o întoarcere la cultura națională înăbușită de sistemul colonial și în același timp un efort mai mare pentru asimilarea cuceririlor tehnice și științifice din țările industrializate, care pînă acum erau un privilegiu al metropolelor.

Un astfel de efort are nevoie să fie sprijinit de solidaritatea internațională. Nu se poate pregăti în câteva luni un inginer sau un profesor de școală medie. Aci intervine problema relațiilor culturale între diferitele țări în condiții de egalitate.

Imperialismul, obligat să dea înapoi în fața presiunii popoarelor în ceea ce privește independența politică, încearcă — în timp ce recunoaște formal această independență — să mențină legături de dependență pe plan economic și cultural. Spre exemplu, guvernul francez se opune la trimiterea unor profesori în adevăr democrați și progresiști în Africa. El practică o adevărată discriminare politică împotriva reprezentanților autentici ai culturii franceze. Sancțiuni au fost luate împotriva profesorilor francezi din Maroc și sînt amenințați profesorii francezi din Guineea, care s-au făcut „vinovați”, în fapt, de o purtare leală față de popoarele africane în mijlocul cărora se află.

Conferința de la Conakry va exa-

mina indeosebi această problemă a solidarității internaționale între popoare, între organizațiile profesionale de cadre didactice, pe planul învățămîntului și al culturii. Ea va defini care trebuie să fie noile rapoarte corespunzătoare spiritului epocii actuale; va trata în mod concret cele cuprinse tocmai la punctul I de pe ordinea de zi: „Problemele actuale ale dezvoltării educației și culturii în lume și cooperarea internațională”. Va examina ceea ce se numește „neo-colonialismul” — camuflajul actual al imperialismului — care încearcă, sub forme noi și unori cu noi metode, să scindeze mișcarea de eliberare, să corupă elementele cele mai slabe, să opună lucrătorii intelectuali muncitorilor manuali, să introducă sciziunea în rîndurile clasei muncitoare, să izoleze elementele cele mai progresiste, să mențină sub forme fătarnice intervenția în treburile interne ale țărilor care și-au cucerit independența. Scopul este întotdeauna același: încercarea de a menține, pentru profitorii monopolurilor din metropole supraprofiturile coloniale.

În acest sens, trebuie subliniat și intervenția mai fățișă și mai eficace a monopolurilor din S.U.A., din Germania de vest, care, într-o oarecare măsură, încearcă să ia locul puterilor coloniale tradiționale: Anglia, Franța, Belgia, Portugalia.

Conferința de la Conakry va compara metodele imperialismului, fie sub formă „tradițională”, fie sub formele sale noi, cu comportarea țărilor socialiste care ajută în mod dezinteresat țările eliberate să se dezvolte pe plan economic și cultural, fără a cere nimic în schimb în domeniul politic și respectînd absolută lor independență; conferința va primi cu bucurie inițiative ca aceea a Universității prieteniei popoarelor care se va deschide la Moscova peste cîteva săptămîni și va ajuta țările din Asia, Africa și America Latină să-și formeze propriile lor cadre naționale.

Pentru un învățămînt conform cu spiritul epocii actuale

Conferința de la Conakry va da un nou impuls cadrelor didactice care, alături de oamenii muncii, luptă pentru un învățămînt și pentru o dezvoltare culturală conform cu spiritul epocii actuale.

Școala conformă cu spiritul epocii actuale este o școală care suprimă barierele de clasă și permite copiilor muncitorilor și ai țăranilor accesul pînă la cele mai înalte culmi ale culturii.

O școală conformă cu spiritul epocii actuale este o școală insuficientă de spiritul colaborării frățești pentru realizarea telurilor comune, o școală din care a dispărut orice urmă de discriminare; este o școală care ține seamă de marile progrese ale lumii moderne și tinde să pună toate cuceririle epocii noastre în slujba întregului popor și nu a unei minorități privilegiate.

O școală conformă cu spiritul epocii actuale este o școală care va realiza idealul pedagogilor din toate timpurile, formînd oameni cu o dezvoltare multilaterală, care va suprima antagonismul între munca manuală și munca intelectuală; o școală în care profesorul este în slujba poporului, trăiește cu poporul, are o situație materială și condiții economice și sociale de trai care îi permit să se consacre cu totul muncii de educare a tineretului.

O asemenea școală nu poate fi realizată, în fiecare țară, decît de întregul popor, de poporul care făurește istoria. Realizarea ei este un aspect al marilor transformări economice și sociale din vremea noastră. De aceea, la Conferința de la Conakry cadrele didactice vor întări legăturile lor cu masele populare, cu mișcarea muncitorească internațională.

Pe continentul african, apropiata Conferință Mondială a Cadrelor Didactice va însemna un mare pas pe calea unirii între muncitorii manuali și lucrătorii intelectuali.

PAUL DELANOUE
secretar general al F.I.S.E.

La cercul de aeromodellism al Palatului pionierilor din Varșovia

Școlile Poloniei populare

Anul 1960 prilejuiește o trecere în revistă a realizărilor poporului polonez pe drumul construcției socialiste obținute în cei 16 ani care au trecut de la eliberare. Înăptuirile grandioase ce au avut loc în această perioadă amintesc luptele duse secole de-a rîndul de către forțele sociale progresiste, iar în ultimul secol de clasa muncitoare, pentru o Polonie nouă.

Fiecare curent progresist din Polonia a înscris, printre postulatele sale principale, și lupta pentru generalizarea învățămîntului, pentru școala și învățătura destinate poporului. Dar de-abia crearea Poloniei populare a făcut posibilă realizarea acestui postulat. Ba ceva mai mult: s-a statornicit principiul că dezvoltarea socialismului este condiționată și de îmbogățirea permanentă a conținutului învățămîntului general, de ridicarea nivelului acestuia.

Cu toate marile distruger; din timpul războiului, Polonia populară a făcut eforturi neobișnuite în domeniul învățămîntului. În comparație cu starea de dinainte de război, numărul cadrelor didactice și numărul sălilor de școală s-au dublat. O realizare importantă a fost extinderea învățămîntului mediu, care este frecventat de un număr de tineri de trei ori mai mare decît cel dinainte de 1939. Numărul școlilor superioare, al catedrelor și al studenților a crescut de patru ori. Din punct de vedere al numărului tinerilor care urmează învățămîntul mediu și superior (calculat la 10.000 locuitori), Polonia figurează printre țările cu învățămîntul cel mai dezvoltat.

Asigurarea generalizării complete a învățămîntului și ridicarea neîncetată a nivelului acestuia impun însă sarcini noi. Învățămîntul elementar se află în perioada reformei, care va prelungi timpul de învățătură. Nevoile cresc mereu; aceasta se referă mai ales la numărul sălilor de clasă. Trebuie să existe mereu mai multe săli de clasă, deoarece anii de acum și cei care vin aduc o creștere a numărului copiilor și tineretului de vîrstă școlară nemăvăzută în istoria țării.

Sîntem un popor tînăr, procentul copiilor și al tineretului este în Polonia mai mare decît în alte țări. Dacă admitem că numărul locuitorilor reprezintă 100, constatăm că în 1951 indicele pentru populația în vîrstă de pînă la 15 ani

a fost de 31,5, iar în anul 1961 va fi de 35,5. În cursul anilor 1960—1965 vom avea 470.000 copii în vîrstă de 7—14 ani.

Spre a putea face față noilor sarcini în domeniul învățămîntului este absolut necesar ca în anii 1961—1965 să se construiască 45.000 săli de clasă. Statul va aloca în acest scop sume mari, depășind cu mult cheltuielile de pînă acum în acest domeniu. Totuși, față de marile nevoi care trebuie să fie satisfăcute, efortul statului nu este deajuns. De aceea, în noiembrie 1958, Partidul Muncitoresc Unit Polonez, cu prilejul Mileniului statului polonez, ce se apropie, s-a adresat poporului, cerîndu-i sprijinul. Lozincă „O mie de școli pentru Mileniu” lansată de Comitetul Național al Frontului Unității Poporului a corespuns dorinței milioaneilor de cetățeni ai Poloniei populare. Societatea a înțeles că este vorba de un mare efort. 1000 de școli înseamnă cel puțin 15.000 săli de clasă și 15.000 locuințe pentru cadrele didactice. Pentru ca această zincă să devină realitate, trebuie strînsă suma de 7 miliarde zloți, adică anual — între anii 1959—1965 — să se dea pentru construcția școlilor un miliard de zloți.

S-a împlinit ceea ce fusese prevăzut: în anul 1959 s-au strîns peste 1.082 milioane zloți. Primele patru luni, din anul 1960 au dat 335 milioane zloți. În donațiile generale pentru construirea școlilor locul prim îl ocupă clasa muncitoare. Luptătorii pentru o școală generală, luminoasă — luptătorii a clasei muncitoare — au demni urmași.

Eforturile societății dau încă de pe acum roade. În primul an al stringerii de fonduri, în 14 școli noi — monumente închinăte Mileniului — au răsunat glasurile tineretului. În anul de față, 137 școli noi își vor deschide porțile, iar în anul 1961 se vor ridica alte 200 școli.

Școlile-monumente, construite în cîntec Mileniului, sînt o mărturie nu numai a cultivării celor mai bune tradiții acumulate de generații întregi, ci constituie totodată o dovadă că societatea polonă este în stare să facă față sarcinilor pe care istoria le-a trasat generației actuale, sarcinilor construcției socialiste.